

Muhammed Elyıldırım

- şiirler -

Yayın Tarihi:

22.09.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

! Muhammed!

Milattan öncede milattan sonrada alın yazımdın sen
Umudum bir tanem her şeyimsin sen
Hangi ülkeye gidersen git kopamazsın asla bu bedenden
Âşık oldum sana silemezler seni bu yüreğimden
Mahşere kadar aşkımız düşmeyecek gözlerden
Muhammed'dir benim adım severim gülümü en derinden
Ey yüce Allah'ım yalvarırım sana ayırma onu benden
Dünya üzerinde olmasın onu benden başka seven.

Muhammed Elyıldırım

Ağlarım

Sen hayatıma girdin aniden,
Kalbimi derinlerden vurdun hiç beklemezken,
Yıldızlarda arardım sevgimi sen yanımda yokken,
Bırakırsan bir gün beni ağlarım sensiz her gecemde ben.

Sana yalan söylemedim hiç ben,
Seni gördükten sonra ihanetin adını sildim bu bedenden,
Seni seviyorum bitanem ben,
Bırakırsan bir gün beni ağlarım sensiz her gecemde ben.

Muhammed Elyıldırım

Ah O Gün..

Âh o akşam o tirenden gülüşün!
O gülüş kalbime aksettiği an
Duymadım ilk ateşin düştüğünü;
Şavka benzer bir ışık zannettim.
Macera başlamak üzereymiş o gün.
Sürecekmiş bu ateş yıllarca.
Bir taraftan Yakacık, mor dağlar...
Bir taraftan da deniz, şûh adalar...
O gün ömrümde, kader,
Geçecek aşkı resimleştirmiş
Bu güzel çerçevede.
Yine dün geçtim o yoldan;
Aynı raylarda tirenler geçiyor...
Karşı dağlar, hep o dağlar...
Kıyı hep aynı kıyı
Ve deniz aynı deniz;
O gülüşten bir eser yok yalnız;
O güzel çerçeve bomboş! !
Belki kalbim daha boş!

Muhammed Elyıldırım

Allah Aşkına..

Yüksek kayalarda kartallar gibi
Hedefe kilitlenmiş askerler gibi
Kaptanı derya Barbaros gibi

Batıracak düşmanı sular altına
Yapacak bu savunmayı Allah aşkına

Kahpe bir inden atıldı zehirli bir ok
Saplandı devlet bendine çaresi yok
Müminler çektiler cefayı iflahı yok

Yavuzlar gelecek emir tahtına
Başlarını ezecek Allah aşkına

Çanakkale ruhu miheng alınsın
Şehid ile mundarlar bir bir ayrılınsın
Çenk için artık mehter çalınınsın

Yerli düşmanlar dağılmış vatan sathına
Başları ezilecek Allah aşkına

Muhammed Elyıldırım

Amansızca Gidilen Yol

Sevdam yanımda yoktur
Gönül yolu çıkılmaz bir yokuştur
Bu yokuşta aşk acısı insanın kalbini durdurur
Amansızca gidilen yol benim için dönüşü olmayan bir yoldur.

Senden aldığım gül sararıp solmuştur
Yeşermesini bekleme artık ondan umut yoktur
Gönül yolunda önüm geçilmez duvarlarla doludur
Amansızca gidilen yol benim için dönüşü olmayan bir yoldur.

Muhammed Elyıldırım

Amel Defteri

Allahım Amel defterine
Al benide kafiletine
Nebinin kevser havuzunda
Yüzdür sefil bedenimde

Allahım cennet niymetinde
Yaralandır götür benide
Güzel kokan o havasında
Sefil bedeni görsen sende

Allahım ceza günü beni
Siyah beyaz kesilen gün
Yüce erişilmez önünde
Yüzümü nurunla ak eyle

Allahım huzuruna geldim
Sağ tarafından yer eyle
Benim hesabı kolaylaştır
Cennete meleklerle yol eyle

Allahım boynumu af eyle
Cehennem yolunu gösterme
Beni almasan ateşine
Cennet bahçesine yer eyle

Allahım Amel defterine
Sen Muhammed kulunu bent eyle
Solundan arkandan yer verme
Amel defterine şad eyle.

Muhammed Elyıldırım

Anam Babam

Meleklerle benzer hayat kemaliniz
Yuvanızda o sıcak bakış sevginiz
Dünyalara sığmaz şefkatli bol yüreğiniz
Acılı anamın babamın varlığı öz direğimiz

Tarihlere yazsam sizleri anlatamam
O duygularınızı hislerinizi saydıramam
Verdiğiniz uğraş çabayı duyuramam
Kadersiz anam babam sizleri anlatamam

Anam babam sizler gül çiçeğimiz
Her zaman varlığınız bizim servetimiz
Muhammed der kader vurdu bize kederimiz
Yıkılmadık daha ayaktayız birlikte hepimiz

Muhammed Elyıldırım

Ankara

Göklere yükselmiş benimdir şanı
Yazdığım şiirlerde vardır göz yaşım
Sevgim var verecek dosta bir kanım
Gel beni kavurma zalim Ankara.

Gençken dostlarıma yoldaş ben oldum
Nice garibana destek buldum
Gurbete düşende sana yoruldum
Daha kimseye kul etme Ankara.

Yiyerdik hep kuru ekmek soğanı
Felek düzelt sen yanlış yapanı
Bizi çekemeyen vardır hesabı
Bumu insanına çare Ankara.

Bilmezsinki hayat nasıl yaşanır
Fıtık eden yüzün yoksulu yakar
Uşak söze bakmaz karı boşanır
Zulmün yetmedimi zalim Ankara.

Yine özümüze dönelim aman
Hele müddet çoktur geçmemiş zaman
Peşlerini bırak yaşasın devran
Gurbetin ocağı zalim Ankara.

Başkent ankarası söze bakmıyor
Hayat akışına doğru akıyor
Zengin sözyle gariban eziyor
Daha yıkılmadık uğraş Ankara.

Fikrim can özümdür durmaz yazarım
Kalemde dökülen sözcük yakarım
Özüm türk benim bayrak aşkım
Yakılıp ölmedik çatma Ankara.

Adımız çıkmıştır ulu gök katına
Beratın neslidir Türk tahtında
Destanlar yazılmış Serhat kanına
Daha yıkılmadık duybe Ankara.

Muhammed Elyıldırım

Annem Söyledi

Çok engebeli hayat
kayalardan akan incir suyu
dalgalarla boğuşan gemi olmadın mı
hele hele alındaki ışığın söndü mü
şeytanı gör mavimsitirak
kastım kana susamış hain
toprağın katmanında engerek
veba kalbinin köküne çökmüşcesine
it uyur
kuş uyur da
mertlik aranmaz kahpe soyunda
mayınlar patlar gölge oyunlarında
ama bilemezsin
"pişkin" dedim
aktımı Kevser ırmağı sanırsın da
doksan dokuz yara deşer
evlerin demir perdeleri çekilse dahi
neye yarar
zaman öyle sancılı işler
ki o vakit ev içlerinde
varına
yoğuna
ah rüzgarları eser
eser de
akıbetin olur gaflet uykusu
süngünün sağı solu yok
çocuk olsan da bilmeli
her cellat yaratana sevdiğini söyler
başkası için Allah seviliyorsa
insan ekmek ve su kadar kendine dönmeli
annemin dediği
sakın bozguna uğratma ince fikrini
zamanın affetmediğini bil
çünkü kurşun ağırlığıdır
insanın kendine ihaneti

Muhammed Elyıldırım

Ansızın Girmiştin

Bir gün hayatıma ansızın girmiştin
O günden sonra hayatım mutluluklarla geçer demiştin
Şimdi anladım ki ne kadarda hata etmişim
Ben onu sadece sevdiğimi zannetmişim

Seni ilk gördüğümde seviyorum demiştin
Aşkım ile oyun oynayıp ihanet etmez demiştin
Görüyorum ki senin için boşuna çabalar sarf etmişim
Zaten hayatıma ansızın girmiştin.

Muhammed Elyıldırım

Aşım Ve Ben

Aklımda yokken yön verdin hayatıma
Şüheda yüreğinle aşımı yeniden canlandırdın bu canda
Kopamaz artık senden kanım son damlasında
Işık saçtın kalbime korkmam artık karanlık bir oda da kalsamda
Mum ışıkları altında isterim seni her an yanımda

Vurdun beni kalbimden acımasız aşk okunla
Ellerimi verdim sana bende varım artık seninle bu yolda

Bu gözler en son sana baktı bakamaz bir başkasına
Eritir beni bir buz gibi senin o sözlerin bu hayatta
Ne bu dünyada ne de ahret hayatında silemezler seni, yazdım ben seni aklıma.

Muhammed Elyıldırım

Aşkınin Emaneti

Esen rüzgar gibi
Sende bırakma beni
Uçurumdan düşersem tut aşkım elimi
Bulamıyorum çalmışsın kalbimi
Bırakırsan kalbi olmayan biri
Sevemez başka kimseyi
O kalp sana aşkınin emaneti.

Muhammed Elyıldırım

Bana Evet Dermisin?

Dağları aştım da geldim
Leyla'yla mecnuna özendim
Kaderim ellerinde
Seni alnıma çizdim
Sevincim dizlerimde
Sevgi çok yüreğimde
Yalan yok sözlerimde
Seni alnıma çizdim
Allahın emri peygamberin kabriyle seni almaya geldim
Babandan istemeye geldim sevdiğim
Babandan istedim çok seviyorum dedim
Vermezse baban seni bana mühür gözlü çiçeğim
Gel desem benimle ömür boyu balım olmaya bana gelir misin?
Bana evet der misin?
O manalı sözlerin
Dolu' dolu gözlerin
Sana bakınca sızlıyor yüreğim
Bu diyardan giderim
Sen olmazsan sevdiğim
Babam vermese de
Seni alnıma çizdim

Muhammed Elyıldırım

Bedel

Yar senden senelerdir uzaklarda dolaştım
Dünya haline kandım sana ulaşamadım
Acı çekmekten isyankarım artık alıştım
Yürek değil benden götürdüğün bedel oldu

Doğru dürüst var hayatını tanıyamadım
Dolu dizgin yaşayıp sevgi alamadım
Benden bekleneni dünyama yansıtamadım
Yaşamımdan götürdüğü yaşam bedel oldu

Hayatımdan nice çok olaylar geldi geçti
Muhammed'in hayatına canı sağken kim ne dedi
Bu canın acısını öğrenipte çaremi verdi
Yaşamdan giden hayat ödenmiş bedel oldu.

Muhammed Elyıldırım

Ben Sahip Çıkarım İkimizin Sevgisine

Sen üzülme ben ağlarım senin yerine
Sen düşünme ben düşünürüm senin yerine
Sen sevmesende ben severim ikimizin yerine
Sen yorma kendini ben sahip çıkarım ikimizin sevgisine

Muhammed Elyıldırım

Ben Ve Sen

İssız adada kalsam yalnız seni düşünürdüm ben
Yanımda bir tek kalbimin sahibi olsun isterdim ben
Gözlerimi kapatıp açtığımda bir tek sevdami isterim yanımda ben
Seni tek başıma beklemekse kaderim senin için her şeye razıyım ben
Rıhtımda ağlarken etkilenmek isterim tek bir sözünden ben
İlk sana aşkı dedim son nefesimden ben
Nur yüzünü görsem de bir defa öpebilsem ben
İşte bu güzelliklerin içinden en mutlu insanım bu dünyada ben

Benim için yaramın tek merhemisin sen
Uzaktan olmuyor aşkı bir defa olsun kendini göstersen
Bu gönlümün tek anahtarisin sen
En büyük hayalim göz bebeğimsin sen
Gökyüzüne bakıp da bulamadığım yıldırımsın sen
Yıldırımdan tek dileğim sen de beni benim seni sevdiğim kadar sevsen
İşte bu güzellikleri verirsen bana sen
Bu âşık Muhammedi dünyanın en mutlu insanı yaparsın sen...

Muhammed Elyıldırım

Benim Korkum...

Geçen gün senin yanında aklıma ölümüm geldi
Sensizlik bir mızrak gibi saplandı kalbime
O son anı hatırladım, o seni koyup gidişimi
İlk defa bu kadar üzüldüm dünyaya geldiğime
Ölüm! kaçınılmaz sonuç o soğuk kelime
Bir gün ucuz bir fahişe gibi koynuma girecek
Yüzümde gezinecek pis ve iğrenç elleri
Korkudan büyümüş gözlerimde hayaller can verecek
Biliyorum üzüleceksin, ama bir gerçek, bir yerde sevişmek gibi
Bir yerde yaşamak kadar Ne hazin sıcaklığımızın bizi terketmesi
Ve yüzümüze birbiri ardınca kapanan kapılar
Ergeç uzanır bir el son kampanyayı çalar
Anlarınız kaçınılmaz anın geldiğini şehre bir bomba düşmüş gibi aynalar, Camlar kırılır
İnsan arar da bir türlü bulamaz güzelliğini.
Kimse benim kadar bilemez ölümün rezilliğini
Seni koyup gitmenin hüznünü ben anlarım
Çünkü ben sende buldum kendimi,
Senden sevdim senin yanında seninle değerlendirildi zamanlarım
Ne acı gün kadehlerin boş kalması, şarkıların.
Yarım mevsimlerin birbiri ardınca bir anda bitivermesi
Ansızın toprakla dolması gözlerimizin karnımıza o çirkin böceklerin girmesi Kim bilir
ölüm belki de bir çilenin sona ermesi
Belki güzeldir, şu sefil dünyaya boş gözle bakmak
Ne çare ki sen varsın, o dünyada sen varsın
Benim korkum ölüm değil, seni yalnız bırakmak....

Muhammed Elyıldırım

Bir Gece Rüyaya Dalmışım

Bir gece rüyaya dalmışım
Hayat ikimiz için yeniden başlıyor sanmıştım
Seni karşımda yeniden gördüğümde çok şaşırmıştım
O anda seni tekrar kaybetmemek için her şeyi göze almıştım
Yüksek bir sesle seni seviyorum diye haykırışım
Aniden senin arkanı dönüp bana bakışın
Bir anda kendi kendime herhalde sende seni seviyorum dersin diye hayallere
aldanmışım
Oku da anla bak seni sevdiğim için kendimi ne yalanlarla kandırıp inandırmışım
Unutma ki ben rüyamda da olsa seni seviyorum demeni bekleyerek uyanmışım
Çünkü sen bana gerçekte kayan yıldızlar kadar uzakmışsın.

Muhammed Elyıldırım

Bir Irmağın Sesi İki Damla..

Şimdi uzak bir kenttesin
Ve yağmur yağıyorsa
Düşüyorsam yüreğine tane tane

Gelirim, serilirim kıyılarına
Gelirim, karışırım çığlıklarına
Sokulurum derin uykularına
Bak işte akşam oldu
Ve suskundur tüm sokaklar

Çok uzaklarda bir adam
Yüreğinin perdelerini sımsıkı kapatmıştı
Belki de bu perdelerden bunalmıştı
Karanlığa alışan gözleri
Yüreğinin közün de yanıyordu
İçinde köpek balıklarının boğulduğu
Bir kızıl deniz saklıyordu
Kırpıklarının kıyısında
İlk damla ayrıldı buluttan
Sonra ikincisi... Üçüncüsü
İssiz sokaklardan, kırmızı kiremitlerden
Toz yükseliyordu

Hangi kaçış uğultusunu dindirebilir
İçinizdeki mavi karlı ormanın
Hangi çınar
Dallarının kırıldığı yerden inilemez
Sonunda dağlayan olmuşsa ömrünüzün
O sağanaktan orada kalan
Sargılar sarabilir mi yaralarınızı
O liman yürekte değilse eğer
Artık nereye sığınır insan

Bir ırmağın sesini alıp
Gitmek istiyorum
Sevdiğim hoş çakal! !

Muhammed Elyıldırım

Bir Ömür Beklerim

Bir gün gözlerimizin içine bakarken
Bir ışık vurdu aniden
Ayırmak istedi bizi birbirimizden
Ayırsalar da bu aşkı silemezler kalbimden

Seni köşe başında bir ömür beklerim
Biliyorum ki bir gün çıkıp geleceksin
Çünkü sen aşkımızın tesirindesin
Adım gibi eminim benden başka kimseyi bu kadar sevemezsin

Muhammed Elyıldırım

Bir Rüzgar Esti Aniden

Bir rüzgar esti aniden
Gariğ bir sesleniş vardı aldı götürdü içimden
Senin sesindi o sesleniş
Sana bakarken anladım gözlerinden
Sen nerede olursan ol silemezler seni bu kalpten

Muhammed Elyıldırım

Bitanem

Bitanem Şu seven yüreği dinle
Vurduğu sitemler mermi gibidir
Gel sen öldürme kendi elinle
Gz pınarlarım yağmurlar gibidir

Bitanem seni koklamak varmı bunca
AŐigar gönlüm yanan alev gibidir
YaŐamımda dünyam sensiz olunca
Artık nefes almak ölüm gibidir

Bitanem sağlara karlar düŐünce
Şöhret güneşin karanlık gibidir
Hayatım yaŐamım olunca gece
Sevdalar canlanır rüya gibidir

Bitanem zme bizi can diyelim
Sevdasız dünya bak kanser gibidir
Bu yaŐlar akmasın artık gülelim
Muhammed'le bu dünya cennet gibidir.

Muhammed Elyıldırım

Bitsin Bu Oyun

Sessizlik çöktü üzerime yorgunum
Hayat yalan dolu artık yorulduğum
Alevler içinde yandım kavrulduğum
Son ver artık işkenceye bitsin bu oyun.

Ayaz vurdu bedenime ruhum dondu
Kepenk çektiler gözlerime görmez oldu
Zincir vurdular ayaklarıma yürümez oldu
Sen vurdun kalbime oyunun ölümüm oldu.

Muhammed Elyıldırım

Biz Mahkumuz Aşkın Zehrine

Serbest bırak sevgimizi huzur yok yüreğinde
Ben kendimi kaybettim senin kalbinde
Her gün gam, her gün keder, her gecemde
Gecelerim zehir oldu bedeninde
Sen sevmemişsin bile biz mahkumuz aşkın zehrine.

Sen ne kadar değer verebilirsin sevgiye
Ne kadar yerim vardı senin yüreğinde
Aşkı hiç yaşadın mı, gel bak aşk benim kalbimde
Baksanda görebilirmisin aşkı derinlerde
Sen sevmemişsin bile biz mahkumuz aşkın zehrine.

Muhammed Elyıldırım

Bizim Dayı

Dünyaya getirirsin delikanlıyı
Tarlaya ekersin mercimek çalıyı
Bakarsın aptal olur koparır yayı
Mercimeği fırında kızartan bizim dayı

Çocuğuna bakarsın çamur karası
Karıya bakarsın limon sarısı
Babada var temel burun sallaması
Mercimek fırında umurunda mı dünyanın yanması

Çocuklar olur deli âşık sazını
Âtalardan gelenek yağlamalı kres yağı
Biri tokmakçı biri dokumacı bağı
Mercimek fırında yıkılmaz dayınının dağı

Muhammed der şimdiki çocuklar durmaz
Gençliktir suyu bulanık aktırmaz
Dünya onlar için park yapmaz
Mercimek fırında zamane bizim dayı

Muhammed Elyıldırım

Boş Dünya

Bir gün etrafıma şöyle baktım
İnsanların koca dünyada koşuşturmasına
Her biri birer karınca gibi çalışıyordu
Sonu olmayan bu fani dünyada

Hicranlı dünyaya sordum sen neymişsin
Kahır rüyasında birer nefret penceresisin
Neden sorarsan sebebini bilemem göreceksin
Üzerindeki bu kuklaların seferindesin

Yazdım seni ben bu defterime
İsterim silinmesin nefretin üzerimden
Sonu olmayan boş bir yalan huyundan
Boş dünyayı unutmasınlar ahiret sonunda

Tertemiz bir dünya ister olduk
Hep bir engel oyununa koyulduk
Enginlerde mutluluğu boş bulduk
Boş dünyada çaresini zor bulurduk

Muhammed Elyıldırım

Bu Benim Kaderim

Anadan babadan görmedim sefa
Sevdiğim kızdak çektim hergün cefa
Anlıma yazılmış benim bir defa
Çekemem diyemem bu benim kaderim

Eller güler oynar ben kan ağlarım
Şu fani dünyada hep ben yanarım
Her geçen gün bir gül gibi solarım
Solamam diyemem bu benim kaderim

Mutluluğu ben kadehlerde buldum
Zehir diye içtim hep ben yudum yudum
Her gece meyhanede içer oldum
İçemem diyemem bu benim kaderim

Kalbimden görünmez hep kanlar sızarak
Dertlidir Muhammed hep böylemi yakarak
Kazılmış ise benim için bir mezar
Giremem diyemem bu benim kaderim

Muhammed Elyıldırım

Bugünün

Bugünün kervanı sürme sonsuzluğa
Devranın öksüzlüğünü gösterme yarına
Seherde esen yel esmesin senin odağına
Dik dur demesinler düşmüş, dokunmasınlar sana

Bugünün burukluğunu yarına göstermez
Her günün bir yazısı vardır görünmez
Yaşarsan öğrenirsin işte o zaman seni ezmez
Başın öne eğme düşman affetmez der

Bugünün yaşantısını yaşa yaşamında
El tut el verme güven kendi dalına
Söyle sözleri kavra canına
Gün gelir devran senin olur dost yar

Muhammed Elyıldırım

Bütün Dünya Duysun

Seni seviyorum bütün dünya duysun
Seni istiyorum bütün hayatım senin olsun
Seni özlüyorum yüreğın duysun
Seni görmeyen gözlerim aksında sel olsun.

Muhammed Elyıldırım

Çok Seviyorum Onu

Bu çektiğim acı nasıl bir duygu
Bu deli gönül beni kalbimden vurdu
Dünyaya değişmem onu beni sevdaya boğdu
Onsuz her an bana zehir oldu
Çünkü ben çok seviyorum onu.

Muhammed Elyıldırım

Dağlar

Dereler ağlar gönlüm yanar oldu
Kader bizim yolumuza kesik koydu
Senin sevgini yüreğime taş koydu
Gönüllere akmayan sevgiye dikenli set oldu.

Geçilmez dağlar bana çok dert oldu
Kavuşmayalım diye aşmamak için bent koydu
Gidilmeyen yarimden haber gelmez oldu
Bu gurbet bakın bana mezar oldu.

Yüce dağlar aşılmaz dağlar ne oldu
Bana karşı bu kin nereden doğdu
Sonu olan bu dünya bana kahır oldu
Haykıran dağlar bana ölümün mü oldu.

Aç yollarını 'kavuşayayım' yarime dağlar
Bak yarim yolumu hep yollarda çağlar
Canım nerede diye dağlara kinli bakar
Serbest bırak bizi bu dünya sana yeter dağlar.

Muhammed Elyıldırım

Denizde Yolculuk

Denize uzaktan bakanlardan olmadık biz... Denizin içindeydik, deniz mavisinin her tonuysa bizim içimizdeydi. Aşk bir sarmaşıktı, sarmıştı her yanımızı. Yürekliydik, cesurduk aşk için ölünecekse onu da yapardık kuşkusuz. Bizi yolumuzdan döndürecek hiçbir güçte yok tu üstelik.

YÜZDÜK VE YORULMADIK...

Aşkımızı her şeyden üstün kılmayı bildik biz... Ne hayallerimizi bıraktık ne de gerçeklerden uzaklaştık. Bazen yere sapa sağlam basarak, bazen denizlere vuran dalgalara karşı koyarak, bazen bulutların üzerine çıkarak yaşadık aşkı. Kimseye aldırmadık tek söz söylemedik. Madem bu sevda bizimdi, madem aşk her şeyimizdi, öyleyse korumak en önemli görevimizdi.

KORUDUK VE BIRAKMADIK...

Korkakların ve ikiyüzlülerin dünyasında bir sevdaydı, ayakta tutmak kolay değildi elbette... Yüreklerimiz kocamandı, içine kocaman dünyalar alırdı. En zor anımızda yüreklerimize sığındık. Birbirimizin içine aktık. Belki her saniye el ele yan yana değildik ama her zaman can canaydık.

SICACIKTIK VE SOĞUMADIK...

Birbirimizi olduğumuz gibi kabul edebilmiştik... Farklılıkların insanları zenginleştirdiğini biliyorduk. En kötü şakaları yaparken bile birbirimize çok eğleniyorduk. Kimin ne dediğini, bize gülüp gülmediklerini önemsemiyorduk. Birbirimizi bulduğumuz için Allah' a şükrediyorduk. Birbirimiz için ölmemeli birbirimiz için yaşamalıydık. Sevdikçe hayata daha çok bağlandık.

SARILDIK VE BIRAKMADIK...

Geçmeyecek, bitmeyecek, ölmeyecek bir aşk bu zaman geçecek ama bu aşk asla bitmeyecek. Asırlık bir çınar gibi sağlam kökler salacak toprağa. Dalgalar yükselecek denizden, fırtınalar kopacak, yağmurlar yağacak, karlar kaplayacak denizin dört bir yanını. Ama bitmeyecek sular kadar sessizce akan aşkımız.

BİZ YAŞAYACAĞIZ VE AŞKIMIZ HEP VAR OLACAK...

Muhammed Elyıldırım

Dil'i Geçmiş Zaman..

(1)

Bazen öyle beklersinki
Dünya çehrende dönüyor sanki
Tek bir düşünceye sahiptir insan
Olmak da bir olmamak da bir gibi...
Bir parıltıya kapılır insan!
Belirsiz bir ışığın yansımasıymış
Bir sliuet görülür uzaktan
Düşüncelerimdeki senin gölgesiymiş oysa...
Kaç kez karanlık çöker insanın gözlerine,
Ve kaç edebiyeten karanlıktır..
Her gece gözlerini karanlığa kapatmaz mı insan
Söylesene ne zaman güneş ışığını aydınlatır..
Hani hep yazar, yazar silerim ya beyaz kağıt sayfalara!
Acaba siyaha boyasam ve sonra silip güneşimi çizsem,
Yerine ne zaman bir köşeden çıkar gelirsin...

Başaramadığım hayallere ışık tutmaya..
Bir resim çizdim bu gece rüyamda..
Uyandım güneşi gördüm sonra..
Uykudan uyanmıştı zaman...

(2)

Daha kaç gün uyanırım güneşe bilemem..
Veya kaç geceyi gündüz yaparım..
Zaman su gibi akıp gider..
Düşler ve hayaller ardı ardını kovalar...
Bir küçüğün resmi ün yapar..
Muhammed ELYILDIRIM der'ki...
Hayalmidir gerçek olan, yoksa gerçeklermidir hayallerimiz..
Küçük bir çocuğun da umudu var..
Tıpkı ben gibi umudum olan sen gibi..
Çizdiğim resimde anlattığım bir ışık bir de güneş var..
Ama anlatamadığım dilimin dahi nutkunun tutulduğu bir sevda masalı...
Sen vardın resmin görünmeyen bir köşesinde...
Ve bir ben kaldım resim çizen kalemimin mürekkep diplerinde..

Muhammed Elyıldırım

Düşen Son Yaprak..

Deniz suskun,deniz sessiz...
Küçük dalgalarda vurmuyor kıyıya,
Kovalamıyorlar bir birlerini,peş peşe,
Kumsal sakin,
Fırtına öncesi bir suskunluk var.

Gökyüzü hüzünlü,
Bulutlar kaçıyor son hızla,
Dokunmamak için bir,birlerine.
Yağmurdan önce durgunluk bu
Fırtına öncesi bir sessizlik var,

Gün batımı yakın,geceye az kaldı,
Yağmurdan sonra fırtına kükreyecek belli..
Kıracak ağaçları,dökecek yapraklarını,
Düşürecek yere son yaprağını da,
Dallar ağlayacak,uçuşan yapraklara.

Gecenin zifiri karanlığını şimşekler bozacak..
Gökyüzü ağlayacak sessiz,sissiz,
Deniz tüm hışımla ile yaracak gecenin sessizliğini..
Dalgalar yükselecek,her sahile çarptığında..
Sallayacak fırtına ağaçları bütün gücü ile.

İnsanlar sokaklarda hızla koşuyor,
Sıcak yuvasına kavuşmak için,
Caddeler ıslak,caddeler su,caddeler çamur, caddeler karanlık...
Ben caddelerde yalnız...
Gökyüzü hüzünlü,gökyüzü kırgın, gökyüzü ağlıyor, sensizliğe,
Deniz bir o kadar öfkeli yalnızlığa,
Terk edip de gidişine.....

Muhammed Elyıldırım

Efsunlu Rüyalarımın Utanmaz Güzeli..

Ah bitmeyen sabahın sıcak yarası!
Seni okyanuslar ötesine
Ne kadar da atmak isterdim
Bir seninle tatmadan bu kahreden ayrılığı
Yokluğun halen kanlı bir mızrap gibi dururken
İçimde bir yerlerde
Sen hasretleri taşıma acısına sürükleyip durdun beni
Alışmak ne mümkün yokluğuna yokluklara
Ve dayanmak kanlı mızraklara

Gök kubbeye hıçkırıklarımı yolluyorum her akşamın
Sabaha duran karanlıklarında
Yetim sevdalar ağlar oldu sen gideli
Ozanlar tele dokunmayı unuttu
Mızrap ilk defa üşeniyordu bamteline dokunmaya
Kalemler yazma grevine çoktan çıkmışlar
İlham kapıları çoktan kapandı yüzüme
Gözyaşlarının o masum ilikliği yalamaz oldu yanakları
Gönlümün göğsüne taktığın yıldızlar çok sönük yokluğunda
Göz kırpmıyorlar artık bana.
Ve inan bir ah koparsam yüreğimin derinliklerinden
Fırlatsam onu göklere hepsini söndürecek.
Yolunu kaybetmiş bir kayık misali
Yokluğunun gurbet denizlerini.
Bilemezsin sana ne kadar bu muhtaç
Kararan bu bahtıma
Bembeyaz bir fırça çekmeyecek misin
Sen ey efsunlu rüyalarımın utanmaz güzeli
Rüyalarımın gelmiyorsa kokunu gönder,
Hasretini yolla rüzgarlarla
Gözyaşlarını gönder bulutlarla
Hıçkırıklarını ulaştır yağmurlarla
Ulaştır ki ızdırabıma es ağlasın bu çorak gözler
Canlansın bu çorak yüzler
Ya da bir hasret türküsü uçur ta uzaklardan bu fani garibe
Su batan güneşe yemin olsun ki işiteceğim
Yeter ki bana bunu çok görme ceylan gözlü yar
Kimsenin bulamadığı bu gurbet çölünde dolaşıp duruyorum
Gönlüme bu kuru atıp gittiğinden beri
Yitirilmiş cennet yolundayım
Sana geliyorum ama sensiz bir benle..

Muhammed Elyıldırım

Emek

Akabinde uçar gider zaman
Zaman içinde harcanır bunca emekler
Emek saygı ister saygıyı sevgi besler
Şilgi olsa neye yarar her emek kayda değer
İnsanların dosta düşman dediği bu zamanda
İkiye ayrılır emekler
Var olan emekler yok olan emekler
Var olanlar hünkâr yok olanlar inkârdır
Unutulmamalı emekler her emek şefkat bekler

Muhammed Elyıldırım

Engel Nedir Bilinmez

Aşk adamın ayağını yerden keser
Sevenin gözü kör olur ne yaptığını bilmez
Yüreği onun için çarpar ateşi tütmez
Gönüllerin fethedildiği yerde engel nedir bilinmez

Karanlıkta kalırsın ışıklar gelmez
Seviyorsan kalbin korkuyu hissetmez
Hep onu düşünürsün gözün başka şeyleri görmez
Gönüllerin fethedildiği yerde engel nedir bilinmez.

Muhammed Elyıldırım

Erenler

Giden gitti mi gitti diyenler
Başa bırakılıp atılan bedenler
Yürekte açılı sonsuz nehirler
Fayda sağlar mı ezilenler

Akan göz yaşta bulunur dertler
Ölenler hiç unutulur mu sevenler
Geride kalan öz değerler
Giden gitti mi dönmez erenler

Giden gitti mi gitti diyenler
Ateş düştüğü yeri yakar geçer
Kurutulan gülü bir daha yeşertmezler
Suyuyla can versen de bir daha diriltmezler

Korlanmış yürek açmaz bilenler
Her saat ömürden geçer görenler
Ölüm can bedene gel dimi silenler
Giden gitti mi dönmez erenler

Muhammed Elyıldırım

Evvel Sensin Ezel Sen..

Bir gemi geçti gönül tersanemden
Rota sensin kaptan sen
Bir hayata başladım ana rahminden
ömür sensin bugün, ölüm de sen.

Bir bahar başladı ruhumun ikliminden
çiçek sensin torak sen
Bir uzak süliet gördüm aynada
Vücut sensin ruh sen.

Bir gece geçti şafaktan
Ay sensin güneş sen
Bir soru sordum hiç bilinmeyen
Evvel sensin ezel sen

Bir gök gördüm açık maviden
Bulut sensin rüzgâr sen
Bir sevda yaşıyorum gönülden
Pinarım sensin suyu ben.

Muhammed Elyıldırım

Ey Sevgili

Nerelerdesin ey sevgili? ...
Sesini duymayınca,
Gülüşünü, bakışlarını görmeyince özlüyorum seni.
Bu denli bağlanmışım demek ki sana.
Gözümü kapattığım an.
O güzel hayalin geliyor karşıma.
Sevgi dolu gözlerle bakıyorsun bana.
Biran gözlerimi açsam kaybolacağımdan korkuyorum.
Aynı yıllar önce kaybolduğun gibi.
Hayalin yetmiyor artık senin yokluğunda beni avutmaya.
Nerelerdesin ey sevgili?
Sesin neden yok kulaklarımda.
O güzel yüzün neden hayalimde.
Alışkın değildim ben senin yokluğuna.
Şuan ruh gibiyim sanki yaşamıyorum.
Bunca zaman aramanı bekliyorum.
Veeee....
Ömür kandili sönünceye kadarda bekleyeceğim.
Sesini duysam hayata döneceğimi biliyorum.
Çünkü seni hayatım kadar seviyorum.
Nerdesin eeey sevgili? ...
Bu sonsuz bekleyiştten gel de kurtar beni..

Muhammed Elyıldırım

Farklı Desenler..

Her bir farklı kağıt'da yalnız seni yazmak istiyorum..
Söylenecek yazılacak o kadar çok şey var ki...
Yalnız seni anlatmak istiyorum..
Sanki bir kaçış olacak gibi hissediyorum beyaz sayfaları..
Bir kurtuluş veya yeni bir başlangıç olacak gibi..
Yağmur da inceden inceye damla sa aksa gözlerime..
Silse ya yüzümde ki bıraktığın o çamur lekelerini..
Unuttum mu zannettin bembeyaz sayfalarımı nasıl kirlettiğini..
Dedim ya yazılacak çok şey var diye aslında yüzüne söylenecek daha çok şey var..
Ama yüzün de bir astarı var sende oda yokmuş be zalim..
Bu yüzden yazmak istiyorum yeni bir kaçış la gidiyor..
Yine bembeyaz bir sayfa da başlangıç yapıyorum..
Bir gün gelersen gelmeden söyle ki çamurun la kirlenmesin..
Beyaz bir kefene herkes gibi benim de bir gün ihtiyacım olacak..

Muhammed Elyıldırım

Feleğin Vazgeçilmez Dostuyum

Dünya insanlığının aşk sarhoşuyum
Ben bu hayatın kader vurgunuyum
Sevda denizinde boğulmuşum
Ben feleğin vazgeçilmez dostuyum

Acıarla sevmekten yoruldum
Ağaç olup yeşermekse umudum
Dalında meyve olup kurudum
Ben feleğin vazgeçilmez dostuyum.

Muhammed Elyıldırım

Fettah

Ömürden bir gün geçti yine
Poyrazdan esiyor rüzgâr üzerimize
Anlaşılmaz derdi bırakmaz güneşi bize
Nefesimi kokluyorum ölümüm son günlerinde

Haniya topraklarında büyüyüp yoğrulduk ya
Bir sevda misali tutulduk yaşam koluna
Kırılmaz dedik dalı attı bizi gurbet yoluna
Can acısıyla yığıldık son ölüm oyununda

Hani insan korkar yağmurlu fırtınalı günde
Büyüyüp serpilsin özgürce derinden
Üzerinden sular gibi geçer acılar birden
Bakarsın alır götürür dünya yaşamının özünde

Yüreğimden akar kor acı hicranlar
Kimse göremez hep iyi dermanlar
Hayat yaktı beni derdi kim ne anlar
Rüzgâr eser sana ölüm yanında fettahlar

İmkânsızların fettahı olmak istemezdim
Hayat oyununda belki yenildim diyemedim
Acizdir bendenim dert, gam, yükü kederim
Yaşamak değil artık ölümü ben isterim

Muhammed Elyıldırım

Gelecek

Geleceğe kör bakma yaşam için
İşine dört elle sarıl var geçim
Direksiyon elindeyse senini, yap seçim
Gelecek seni bekler insan ol o biçim

Helale yakın harama uzak ol
Çalışırsan emek senin rahat ol
Boşa gitmez refaha kavuşursun bol
Görünen geleceğe iyi sarıl atarsın gol

Sevdanlada yaşasan yüreğinle yaşa
Aksiliklere hazır ol dönme sakın başa
Emeğin boşa giderse tutarlar seni taşta
Diknur insan ol düşman gülmesin başa

Muhammed der kim doğru ol dürüst yaşa
Yaşam içinde yürü yolsa basma taşta
Elin varsa kendi başını kaşı ol paşa
gelecek senindir unutma hayat bir başka.

Muhammed Elyıldırım

Gökyüzü

Yine sıradan bir geceydi
Uyuyordum sabahlara kadar
Yüreğimde bir dargınlık
Bir sıkıntı vardı
Şöyle bir kafamı kaldırdım
Gökyüzüne masumca doğrulup baktım
Bulutlar kaplamıştı gökyüzünü
Suratını asmış biz insanlar
Somurtkandı sanki ağlıyordu
Bize bakıp sanki kini kusuyordu
Allahın başısladığı güzellikleri
Yer, gökyüzü ve canlılar
Kullanıp yararlanmasını bilmiyorduk
Neden bir arada yaşamı seçemiyorduk
İçimizdeki kin nefret niçin
Niçindi bu savaşlar yok etmeler
Kardeşçe dostça yaşamak varken
Yaşadıkça yaşamların doğanın değişmesi
Yoksa bir oyunumuydu
Oysa yaşamak çok güzeldi
Güzelleştirmek daha güzel
Güzel yaşamak varken neden bunlar
Aşk varken doğaya canlıya cansıza
Her şeye güzel bir anlam katmak
Neden olmasın bu tükenmez çaba
Hem de ölümlü olduğumuz bu yerde
Ve iyice derinlere daldım bu duygularla
Tekrar gökyüzüne uzunca bir baktım
Dedim ki şimdi sana hak verdim
Artık somurtkanlığının nedenini anladım
Nedeni kendi kendime sorguladım
Ve bu hayata zulüm ettiğimi anladım
Zaten kavrayıp iyice anlasaydık
Yaşam yaşansaydı daha güzel olurdu
Çirkinlikleri değil güzellikleri anardık
Gelecek kuşağa iyi bir tarih yazardık
Ama biz insanoğlu
Anlamak hiç mi hiç istemiyorduk
Yaşananlardan ders çıkarmasını bilmiyoruz
Niçin hep kini nefreti seviyoruz
Biz bu kafayla devam edersek
Hiç bir şey güzel olmaz
Güneş penceremizden içeri girmez
Mutsuz yaşamları acıları sonsuza dek
Sürüp sürükleyecek yaşamları
Bir vampirin kanı emdiği gibi
Kurutur can bedeni ölünceye kadar
Ne zaman baksak gökyüzüne
Suratını hep asacak ve bize somurtacak
Yeryüzündeki insanları anlamayacak
Ağlamak istese de ağlayamayacak
Somurtkan olup felaketleri sunacak

Sonsuza kadar var olanları yutacak
Muhammed bunları söyledi diye belki
Delidir denecek ama anlayana
Anlamayana kim ne diyecek
Ve bu kin nefret hiç bitmeyecek

Muhammed Elyıldırım

Göz Yaşı

Bir gün sokakta yalnız oturan birini göreceksin,
Suçsuz bir sevgi bulacaksın içinde,
Göz yaşları gözlerine yağmur damlası olup akacak,
Unutma bu gözler senden başkasına bakmayacak.

Satırlara kalemi her dokundurduğumda,
Senin adını yazıyorum sayfa yapraklarına,
Benim aşkım sığmaz küçük sayfa mısralarına,
Göz yaşlarım var isminin her satırında.

Muhammed Elyıldırım

Gurbet Burası

Gurbetin gür sesine aldanma sallanırsın
Salkım koparsa kupüründen ayrılırsın
Her devran dönerse bir olmaz kaydırılırsın
Burası Ankara kumaşı ayrı dağılırsın

Gurbette kerki gibi kesilip dövülme
Satır arasında kalırsın güçlüyüm diye övünme
Devranın kefil olmaz sakın süzülme
Burası ana kucağı değil gurbet ocağı gömülme

Gurbette sılasının gülü dikenli kebirdir
Diyar ötesi görünmez derdi kim bilir
Zakkum çiçeği zannedersen seni bitirir
Burası taş ocağı hol çıkarmasını ne bilir

Gurbetin dişi elmastır kırılmaz
Isırdığı yaraya kolay çare bulunmaz
Muhammed der dönme sırtını vuran usanmaz
Burası Ankara'dır kimsede çalmaktan yanılmaz

Muhammed Elyıldırım

Gülleri Sevdim.!

Ben sen gelmeden önce gülleri sevdim.O güzelim kokuları,o eşsiz duruşlarıydı sana benzeyen ve benisana getiren...Goncası başka güzel,açınca bir başka güzeldi hepsi...Ama hepsi bir araya geldi de birtek sen edemediler..Ben yinede sen gelmeden önce onları sevdim. Ben sen gelmeden önce yolları sevdim..Hepsi çok fazlaydı, karmakarışıkı..Kimi sakindi,kimi ise sonu belirsiz bir uçurumdu...

Bazısı mutlu ediyor,bazısı karanlık kör labirentlere benziyordu.Ama ben sen gelmeden önce yolları sevdim, Çünkü hepsi bir şekilde sana çıkıyordu...

Ben sen gelmeden önce yağmurları sevdim.Yağdıkça yüreğimi ıslatan, yağdıkça en derin nerelerim varsa oralara işleyen yağmurları,toprağa,havaya,suya karışan yağmurları sevdim sen gelmeden önce..Serin tutsunlar diye yüreğimi,Birgün gidersen içimi yakacak olan yokluğunun acısını dindirsinler diye...

Hepsi bir başka kötü herbiriyle öğrendim aşka dair ne varsa; aldatılmaksa yaşadım,aldatmaksı yaşadım,mutluluksa öğrendim öğrettim.Yalnızlıksa terk edildim.Yalnız bırakmaksı eğer terk ettim...

Muhammed Elyıldırım

Hangimiz Sevmedik Yeşeren Düşlerin Ardında..

Ocakbaşı mevsimi, şubatın on altısı,
Görünen güneş değil, adeta karaltısı,
Devasa bir değirmen unları savuruyor,
Dondurucu bir ayaz her yeri kavuruyor,
Karanlık bir beyazlık sararken tepeleri,
Saçaklardan sarkıyor devlerin küpeleri,
Sokağa çıkılacak bir mevsim değil amma
Gurbete yol düşürdü, çözümsüz bir muamma.
Bir öğle sonrasında araba yola çıktı,
Bir metre kara rağmen bereket yol açtı.
Arabayı sarsarken yolun bozuk taşları,
Ürkütmüştü sesimiz yem arayan kuşları.
Kristal bir yol olmuş, yorgun derenin suyu
Akşamın yaklaşması arttırıyor kuşkuyu.
Yolumuzun solunda kovasız bir kör kuyu,
Kartal belini aştık, unuttuk biz korkuyu.
Endişeler bitince başlar omuza düştü,
Çok kişinin gördüğü bahara ait düş'tü.
Çiftleşirken havada bembeyaz kelebekler,
Kimi giden yolcuyu, kimi geleni bekler.
Araba kıvrılarak geçerken bir boğazdan
Unutulmuş bir bahçe sanki kalmıştı yazdan.
Ansızın çıkıverdi, sıcak bir hande ile
Yokuştan iniyorken yeşil sath-ı maile.
Koyu yeşil çamlıkta bir kahve, pembe beyaz,
Ancak kavuşulurdu aylarca etsek niyaz.
Sohbeti koyultmuştuk, çayımızı içerken,
Tepsi geldi masaya, şöför, gidelim derken.
Ayran, bulgur pilavı, bir de acılı turşu,
Hepimiz bağdaş kurduk, yanan ateşe karşı.
Yemeğimizi yedik, bitti bu güzel mola,
Sonucunu bilmeden yeniden düştük yola.
Yollar yola eklendi, tırmandık bir yamacı,
Yüzümüzde şakladı Azrail'in kırbacı.
Yolları kapamıştı, lapa lapa yağan kar,
Her tarafta sessizlik, sonsuz bir beyazlık var.
Ne bir köy görünüyor, ne de belli sağ ve sol,
Belki de tuttuğumuz ecele giden bir yol.
Kararsızlık içinde yolumuzu seçerken
Güneş terk etti ufku, mutadından da erken.
Karanlık bir taraftan, yolsuzluk öte yandan,
Umutlar kesilmişti, hem candan, hem canandan.
Herkesten bir öneri, her kafadan ayrı ses,
Bazısı makul gibi, ekserisi de abes.
Çözüm bulunamadı, dövüldü havanda su,
En nikbinini bile sardı ölüm korkusu.
Herkesin kurtulmaktan umut kestiği anda,
Güçlü bir far ışığı belirmişti sağ yanda.
Birkaç dakika sonra kar ekibi ulaştı,
Sararan yüzümüzde sevinç nuru dolaştı.
Kurtulduk bu kabustan, şükür olsun diyorduk,
Ekibin peşi sıra, güvenle gidiyorduk.

Bir aksilik olmazsa menzile varacağız,
Makus talihimizi bir daha kıracağız...
Çıkıp yola kavuşacağız belkide hasretle..
Korkuların kaybolduğu yeşeren düşerin ardında..

Muhammed ELYILDIRIM

Muhammed Elyıldırım

Hayalini Kurduğum Küçük Denizlere İnat

Bazen küçük bir deniz olmak istersin
Boylu boyunca uzanmak kumsallara..
Bir sessizlik fırtınası kaplar yüreğini
Kaparsın gözlerini gecenin ayazın da
Dolunayın altında sonra bir ışık belirir.
Perdelerinde güneş gibi doğarsın ufkumda..
Seni uzaklarda arayan gözlerim aydınlanır bir anda..
Bir de bakmışım çoktan çıka gelmişsin baş ucuma..
Bazen büyük bir kaptan olmak isterdim aslın da...
Hayalini kurduğum küçük denizlere inat..
Büyük okyanuslara gönlünün en derin kıyısına yelken açmak isterdim..
Sana delicesine haykırmak isterdim düşüncelerimi.
Yıllara inat suskunluğumu bozmak isterdim..
Bir günü bir yıl saymak nedir bilir misin?
Diye sormak isterdim...ben isterdim de sen! Sen peki, ister miydin. Haykırışım olmak,
güneşim olmak bir günü benim gibi bir omur yaşamak.....

Muhammed Elyıldırım

Hayat Akışı

Sevgili dostlar bu sözümü iyi dinleyin
Dinleyin ki kalbinizin sesi sizi içten bilsin
Yanlış doğruyu duygularınızla hissedin
Sevgi çiçeği kokusu gibi mest etsin
Bu hayatın gidişatı sizi sakın şaşırtmasın
Dünyanın görüntüsünü hayal gibi seyredin
Kalleşliğin dostluğun bir arada olduğu
Bu âleme ayak uydurmayı öğretirler
Kendimizi hayata devir dayım ederiz
Değişimine ayak uydurup yaşamayı seçeriz
Gelip gideceğimizi misafir olduğumuzu bilmeliyiz
Mutluluğun bile maddiyat olduğunu görmeliyiz
Kader oyunun canlı varlıklara bir oyunudur
Dinleyenlere acısız dünya tatlı rüyalar
Okuyanlara akıl fikir zihin açıklığı
Muhammed den herkese en içten dileklerle.

Muhammed Elyıldırım

Hayattaki Tek Sözü

Dudaklarını ilk öpüşüm
Yüzündeki o tatlı tebessüm
Sana verdiğim ilk gülüm
Seninle evlenmek istiyorum
Bu da hayattaki tek sözüm

Muhammed Elyıldırım

Hep Bizi Anlatacaklar

Bu sevdayı her yerde anacaklar
Dillere destan olup bizim için şarkı yazacaklar
Çocuklarına romanlarımızı okuyacaklar
Aşık insanlar birbirlerinin kulaklarına bizim şiirlerimizi fısıldayacaklar
Dünyanın her yerinde bizim aşkımızı konuşacaklar
Evlatlarını sevdiğine vermeyenler kendi elleriyle yuvalarını kuracaklar
Fakiri, zengini herkesin evinde koşup, oynayacak çocuklar
Birbirlerine kırılan kalpler bizimle onarılacaklar
Sevmek için söylenen yalanlar artık son bulacaklar
Asırlar boyu bizim aşkımızı yaşatacaklar
Birbirlerine bakan gözler hep bizi anlatacaklar.

Muhammed Elyıldırım

Her Anımda Sen Varsın

Sular akar serin' serin
Kalbim yanar senin için
Yüreğine akan yaşlı damlalar
Gözlerine bakar sevmen için

Attığım her adımda
Düşündüğüm her anda
Gözlerimi kapattığım dakika
Sen varsın hep aklımda

Bu gönlüm durmaz yanar
Bu gözler durmaz ağlar
Bu kalp içinde hep seni arar
Bulamazsa seni yüreğinde
İşte o zaman senin kalbine akar.

Muhammed Elyıldırım

Her Gönülde Buket Çiçek Olmak İster

Aşkı memnun dediler deli sevgilere
Yaşanan yazgıların izi kalır bizde
Bir gün yeşil bir gün siyah içimizde
Her gönül bukette çiçek olmak ister

Unutma aşkının verdiği sevdasını
Senden istediğini alır sunar gönül aynasına
Acısı tatlısı birdir sevdanın rüzgar havası
Her gönül bukette çiçek olmak ister

Aşk demek her nesneye aşık demektir
Bunlardan birisi varki çok güzeldir
İnsanın gönlünü çalan yaşantısı özeldir
Her gönül bukette çiçek olmak ister

Muhammed söyler birgün seversin
Aşkı yaşadıkça keşmekeş heveslenirsin
Kendini cennette gibi özgür hissedersin
Her gönül bukette çiçek olmak ister.

Muhammed Elyıldırım

Herşey Bizden Yana

Gökyüzüne baktım ismin yazıyor
Yıldızlara baktım bizim için kayıyor
Güneşe baktım bizim için açıyor
Aya baktım herkez bu büyük aşkı konuşuyor.

Muhammed Elyıldırım

İçimizdeki Düşman

Biri görüp
Bin pire yapan insanlar
Kötülük yapıp bilmeden çıkar umanlar
Dert varken
Derman bulamayıp acı bırakanlar
Kendi etrafızdaki çingiraklı yılanlar değilmi

Kör yılanı
Bir yalanla deliğinden çıkaranlar
Ansızın unmadığın anda seni karanlığa boğanlar
Sorgusuz sualsiz
İstemeden üzerine birden saldıranlar
Dışarıda değil
İçimizdeki tahta kurusu değilmi

Muhammed Elyıldırım
Özü sözü hep bir olmuştur
Kötülük marazlık düşünmez sevgisi hep iyilik olmuştur
Düşmanca yaklaşanlara
Hep gönül çiçeği sunmuştur
Daha ne yapsın
Çarkıfelek bak yüreği kavrulmuştur.

Muhammed Elyıldırım

İki Küçük Gamze

Ben iki küçük Gamze'nin mahsuru olmuştum..
Küçük bir tebessüme hayranlık duyuyordum..
Gözlerine baktığımda düşlerim karışıyor bazen de nutkum tutuluyordu...
Hani hayatta bir anlık mutluluk yaşarsınız da o an dünya size bambaşka gelir ya..
İşte her an her saniye hissediyordum sende bu duyguyu..
O kadar çok hayal kuruyor ki insan sevmek istediği zaman...
Düşünemiyor ya bir gün yok olur giderse diye hayaller..
Sevmek güzel şey bazen düşüncelerden uzaklaşmakta hayaller gerçek olmasa bile..
Gece gökyüzünden düşen bir damla yaş gibidir mutluluk...
Hep beklersin yağmuru haberin olmaz.
Sonra gece gözlerin uykulu olur bakarsın camdan dışarıya bir damla yağmuru görürsün...
Sessizlik çöker duygularına bir esinti vurur yüreğine yağmurun sesi ile birlikte..
Düşlerin prensesi olursun sadece kalbimde...
Bazen gözlerinde canlandırır sını eşsiz görünüşünü, yüzünün gülüşünü bakışını ve sonra sana o içtenlikle canım değişini
Ve sonra hafiften yaşarır gözler, ve çalarsın içinden gelen bir şarkı çare ararsın..
Bulunmaz ki eksik kalmış kalbe çare..
İşte sen anlatılması güç derin bir sevgi..
Mavi denizlerin okyanuslarında unutulmuş bir de ben..
Bazen o denizlerin derinliklerinde boğulmak istiyor insan bazen hiç var olmamak..
Uzun bir yol var uzun soluklu bir bekleyiş hiç bitmeyen hep bir umut diyorsun bekliyorsun..
Sonra bir gün çıkıp geliyor, ve diyor ki. mutluluklar..
Mutluluk gerçekten yaşanmış anılarda saklıdır..
Mutluluk gözlerinde gizlidir..
Mutluluk gamzelerinde yeşerir..
Mutsuzluk ise senin mutluluk diye gördüğün yazılardan ibarettir...

Muhammed Elyıldırım

İlk Bahar Yaz Sonbahar KIş

İlk baharın serin havasında
Rüzgar gibi girdin ıssız kanıma
Yaz yağmurları altında
Yazdım aşkımı sayfa yapraklarına
Sonbahar soğuklarında
Isıttın kalbimi göz yaşlarıyla
Kışın karlar altında
Yön verdin şüheda hayatıma.

Muhammed Elyıldırım

İnsanlık

Sağlığın olunca umut kapısı aralanır
İçimizdeki gelecek görünüşüyle kaplanır
Ehti barın ceple her dost sağlanır
Akan mutluluk çeşmeleri sevgi arttırır
Güneş sana uzak olsa da bulutunda saklanır

Zenginin dikişi özünde sağlam olur
Fakirin öyküsü yürekte saklı bulunur
Zenginliğin sağlığı onlara tepside sunulur
Gariptir hastanede parası soyulur
Bu yaşam böylemi Muhammed duyurur.

Muhammed Elyıldırım

İsrail'e Sesleniyorum

İsrail'e sesleniyorum sizlerki canı candan ayıranlar
Fakirin, masumun hakkını alıp bundan medet umanlar
Küçücük çocukları anadan babadan ayrı yetim bırakanlar
Kör kurşunlarınızın hedefi olan bu canlara yazık değilmi.

Kalbe yenik düşen, söyleyin; kimdir kaptanı bu geminin
Elinizi vicdanınıza koyun bu savaştan vazgeçin
Her gün şehit olan, ölen kardeşlerimizi görmekten görmez oldu gözlerim
Dilerim'ki Allah katında sual meleklerine bir gün sizde hesap verin.

Siz'ki kardeşliği, vatani, merhameti bilezsiniz
Biz israil'iz dediniz milyonlarca masumu zulmettiniz
Unutmayın'ki bizler Türk evladıyız kardeşlik için canımızı veririz
Tek bir yürekte bir can oluruz Filistinli kardeşlerimizi size mahkum etmeyiz.

İstiyorum'ki kardeşerim için atan bu kalpten duyulsun sesim
Bütün herkeze sesleniyorum Filistin'e hep birlikte yardım edelim
Akmasın dursun bu kanlar artık gülelim
Bütün dünya duysun Filistin'e kardeş diyelim can diyelim.

Muhammed Elyıldırım

İşte O Zaman Yalan Olmuş Sevdalar

Sular akar serin serin
kalbim yanar senin için
yüreğine akan yaşlı damlalar
gözlerine bakar sevmen için

Attığım her adımda
Düşündüğüm her anda
Gözlerimi kapattığım dakika
Sen varsın her an aklımda

Bu gönlüm durmaz yanar
Bu gözler durmaz ağlar
Bu kalp içinde hep seni arar
Bulamazsa seni yüreğinde
İşte o zaman yalan olmuş sevdalar.

Muhammed Elyıldırım

Kaç Geceyi Gündüz Yapacağım

Hayatıma girdin ansızın
Şimdi tek bıraktın sensiz yarım kaldı sol yanımda
Bir saniyeyi bin yıl gibi geçirmekten usandım
Ne olurdu gözlerimi kapatıp açtığımda
Benim olduğuna inansaydım
Kim bilir daha kaç geceyi gündüz yapacağım.

Muhammed Elyıldırım

Kafes

Kafese girdim Şimdi
Şimdi istersem verme bana kalbimin kilidini
Yaşamak istiyorum o güzel sevgini
İçinde benim kalp atıŐlarım inlemeli.

Kafese girdim Şimdi
Aklımın her hücresine satır, satır yazıyorum ismini
Gözlerimin önünde ryalarımnda dahi silemediğim göz bebeklerini
Nasıl unutabilirim ki o bir tanem diye seslenen ince sesini.

Muhammed Elyıldırım

Kalbim Bizim İçin Atacak

Kalbime saplanmış bir bıçak
Kanayan yüreğimi alev alacak
Sevdiğim kızı beklerim ki yaramı saracak
Onunla iyileşen bu kalbim artık bizim için atacak.

Muhammed Elyıldırım

Kalimde İsmi Senin Esirim

Geceleri rüyamda hep senin adın
Çaresiz bakışlarla ismini sayıklarım
Ölmaz, olmaz deme bak nasıl ağlarım
Kalimde ismin ölene kadar seni anacağım.

Sana ne saygıda ne sevgide kusur ettim
Seviyorum dedim aşkımdan vazgeçmedim
İlanı aşk ettim hayır dedin
Kalimde ismin ölene kadar seni seveceğim.

Sana şiirler şarkılar yazmıştım sevgilim
Her satırında seni seviyorum dedim
Benden sana bir hatıra kalsın istedim
Kalimde ismin ölene kadar senin eserim.

Seviyorum dedin yalanmış sözlerin
Neydi günahım benden ne istedin
Kandırdın kalbimi gözlerine hapsettin
Kalimde ismin bak şimdi senin esirim.

Muhammed Elyıldırım

Kalbimdeki Kırık Parçalar

Yüreğimde kapanmaz yaralar
Her biri senin eserin olarak kalacaklar
Aşkım için gözyaşı olup akacaklar
Gönlümdeki haksızlığa uğramış sevdalar
Ne acılar ne yalnızlıklar tadacaklar
Sen yoksun diye yeni sevdalara kapanacaklar
Sadece sen geri dönersen yaralı kalbi yeniden çalıştıracaklar
Kalbimdeki kırık parçalar.

Muhammed Elyıldırım

Kalemimden Damlalar

Kalemi elime almayı özlemişim
Kitabın ilk sayfasına yazacağım senin ismini
Yalan değil hepsi sana karşı olan hislerim
Bu kitabın her sayfasına aşkımızı kilitledim
Ben seni hep sevdim hep de seveceğim.

Muhammed Elyıldırım

Kaptansız Geminin Sahibi...

Ne zaman Deniz Görsem rüyamda,
Hep çok uzak olduğunu bilirim
Öylesine düşlerim ki bir an
Sanki dokunurcasına o suya
Ne geleni belli ne gideni hakimi yok denizlerin.....
Dalgalar ne yöne vurursa o yöe savrulur bütün bedenim...
Belki rüyalarımda karayıp korsanı benim.
Belkide yorgun bir denizci...
Sadece kaptanı olmayan bir geminin sahibiyim.
Daha hiç suya değmemiş bir geminin...
Seninde ıslanmasın gözlerin..
Hani o yeşimsi bir rengi vardır ya mavi ile karışık,
Hem deniz hem de yemyeşil orman olsun sende gözlerim...
Unutsunlar bizi su değmesin gözlerine..
Sus gözlerimde ve sadece dinle....
Dalgalar vuruyor limana ve söyle!
Kalbe yenik düşen benmiyim kaptanı bu geminin....

Muhammed Elyıldırım

Kara Toprak

Kara toprak sen ne soğuksun
Vücudun teninde birer dokusun
Uyuyan vücuda ne güzel dolanırsın
Cansız bedene sen kara topraksın

Ölümün cesedi toprak kokar
Mezar taşlarında çiçeklerden yaprak
Yumuşak vücut taze toprak arar
Nefesin son nazarı kara toprak

Boşa geçen bu yıllarla ben
Ölümü bekleriz inanın hepten
Merhem olmaz ölüme çare neden
Bırakma bedenimi kara toprak

Dağların yücesine gömsünler beni de
Sözüm olsun okuyan dinleyenlere
Yaşamın sonu yok çareler nerede
Muhammedi sorun kara topraktır diye

Muhammed Elyıldırım

Kayıranlık

Bir gün Azrail kapıya dayanırsa
Kor topraklar bedene sarılırsa
Naçiz hane dünya zan değerini
Yaşamadan alıp kabre koya
Unutmasın koparılanın narasın

Yazgılardır öldüğünde ahiret taşı
Sultanlık alınır elden toprak payı
Ararsın kayıranlığın çare ilacı
Mevla yâda dönsen bulamazsın şanı
Hasta eden canı derbeder yok dermanı

İsyankârım sana kopardın canı
Sinmezdin bedene taktın kör kancayı
Sevdadır bir yüksek ateş gibi yâri
Bu kayıranlık bana ölümden ayrı
Muhammed sem bende, okuyan ancak alır payı

Muhammed Elyıldırım

Kendi Kendime.

Burada mısın değil misin belli değil. Bazen gidişlerin kahramanı oluyorsun, bazen sonsuz kalışların. Doyumsuz gecelerdesin kimi zaman, bazen de yalnız karanlıklardasın. Bitmek bilmez bir şarkısın; ama, ben' mi notaları yanlış basıyorum da, sen bu şarkıyı söylemiyorsun? Neden susuyorsun?

Aşkın sessizliği ne kadar korkunç olur bilir misin? Bir tek kelimeye hasret geçen gecelerin hesabını soracağın kimse de yoktur üstelik. Kendi kendiyile konuşana deli derler ya, beni çoktan akıl hastanesine kapatmaları gerekirdi. Hem de iflah olmaz hastalar bölümüne...

Muhammed Elyıldırım

Kıymet

Kıymet verseydin eğer severdim seni
kıymet verseydin eğer gülerdim gözlerine
Kıymet verseydin eğer bakardım o gül yüzüne
Artık Benim için o kadar kıymetsiz oldunki deymeysin hiç birine.. :))

Muhammed Elyıldırım

Kızıl Kanlar

Etrafıma baktım kızıl kanlar var
Gurbet çemberindeki insan neden ağlar
Yapılan pislikler görünmez haksızlıklar
Farkında olmadan her yer kızıl kanla dolar
Görmediğimiz sevgiler özgürce gezemediğimiz yerler
Toraklar kanla dolmuş garibim bak ne der
Hep engellere takılıp dikenlidir acı teller
Kesilmiş damardan kızıl kanlar akar gider

Bu kanlar boşuna hiç akmayacak
Bir gün can bedenden özgürce ayrılacak
Hakkımız olan her şey sonunda bizim olacak
Kızıl kanlar ebediyen hiç yerlere akmayacak

Muhammed Elyıldırım insan hayatını anlatacak
Akan kanlar özgürce kalemlerden akacak
Geleceğe ders olsun diye nakış edilip yazılacak
İbret olup kızıl kanlar ebediyen hiç akmayacak

Muhammed Elyıldırım

Köylüm

Gün ışığıyla köylüm tarlasında
İşine bakar ekmek toprağında
Çalışır didinir zalim hayata
Ölmaz muhtaç emeğinin hakkıyla

Akşam kuşlukta döner evine
Yorgun düşer yatak üzerine
Açlığını gideremez yorgun bir kere
Cengâver köylümün halini bilene

Para, şan, şöhret fark etmez
Onların namusu her şeye değer
Sıcak yuva çorba onlara yeter
Köylüm köyünde başka ne der

Nice acılara dayandı bedenleri
Her şeyle yıkılmazlar rehber gönülleri
Aile onların her şeyi sevgileri
Köylümü keşfetsen nasırlıdır elleri

Toprak yoğururlar can havliyle
Ürünüdür canı doğanın güneşiyle
Tükenmez enerjisi çalışır yüreğiyle
Köylümün her şeyine yerinde destek gerek

Köylüyüm onların dilinden
Neşem kaynağım sohbetim hepsinden
Zorluklara göğüs geren çilesinden
Köylümdür milletin efendisi Atatürk ün izinden

Muhammed Elyıldırım

Kurudu Gülün Gönül Bahçemde

Verdiğin gül sevgi doldurdu kalbime
Koydum gülünü gönül kafesime
Solmasın diye saklamıştım yüreğime
Sen gidince kurudu gülün gönül bahçemde.

Gül biter güneşin doğar yarimde
Senin aşkın bitmez, tükenmezdi gönül bahçemde
Yok böyle bir aşk dünya üzerinde
Bu aşkın büyüğü kader köprüsünde.

Muhammed Elyıldırım

Mezar Taşıma Yazdırsam

Hayat okulunu seninle okusam
Bir ömür boyu beraber olsam
Aşkımı yetmiş milyona haykırırsam
Seni seviyorum yazısını mezar taşıma yazdırsam

Muhammed Elyıldırım

Muhammed Nasıl Dayansın

Bir off da dağı yıkarsın
Bir gülsen yaramı sararsın
Sen benim ruhumun aynasısın
Of aşkım of yüreğim yanıyor
Bu acıya Muhammed Elyıldırım nasıl dayansın.

Muhammed Elyıldırım

Nedir Şu Aşk! !

Nedir su ask...? Ask hayatın bize hazırladığı en güzel sürprizdir, bu yüzden de kalpleri ne zaman ele geçireceği hiç belli değildir. Daha ne olduğunu bile anlayamadan onun hükümdarlığına giriverirsiniz. Ask; en yalın biçimde anlatılan tek kavramdır o, adı kendisidir zaten. Onu anlatmak için sonu gelmez cümleler kurmanıza gerek yoktur, "Asik oldum" dediginiz an akan sular durur, küçücük çocuk bile sizi rahatlıkla anlayabilir, çünkü askın dili tektir.

Askin zamanını biz ayarlayabilseydik eğer ve kime neden asik olduğumuzu anlayabilseydik, askın sırrını da çözerdik herhalde. Ama o zaman da askın insani alıp götüren büyüü tamamen kaybolurdu.

Ask hayata karşı islenen en güzel ve en doğru suç ortaklığıdır, ask hayatın bütün tekdüzelğine, bütün sıradanlığına en soylu baskaldırır. Ondan korkup kaçmak hiç kimseye yakışmaz. Ve elbette yaşanan askı suçlamak, yargılamak, karalamak, inkar etmek de aska yakışık kalmaz. Bu önce haksızlık, kendinize saygısızlık olur. İnsan sonuna kadar savunmalı askını, karşılık görmesede, acı çekeceğini hissetsede, yarın terkedileceğini bilsede, ailesini karşısına alacağını bilsede taviz vermemeli askından, "Seni Seviyorum" diyebilmeli göğsünü gere gere. Ask iste o zaman asktır. Ve bunun doğrusu yanlısı yoktur, zaten askın kendisi doğrudur, kime karşı duyuluyorsa bu ask, doğru insanda iste odur.

Askin zamanı yoktur, hep hazırlıksız yakalar insani. Evli olmanız, sevgilinizin olması, bir ayrılığın taze yaralarını kurutmaya çalışmanız, bağlılıktan korkmanız, ailenizden çekinmeniz, hatta sevilenin hapse girmesi bile onun hiç mi hiç umrunda değildir. İste ask bütün bunlara tek basınıza karşı gelebilme yurekliliğidir, belkide yeni hayata geçebilme yolu...

Askin ne zaman gelebileceği belli olmadığı gibi, ne zaman gideceği de hiç belli değildir. Fazla vakti yoktur onun, uzun süre beklemeye ve bekletilmeye tahammülü de yoktur. Bir başka göze bakmaya, bir başka tene dokunmaya başlaması o kadar da zor değildir...Askta değil, onun kaçmasından korkun ve doğruluğuna yanlısılarına bakmadan sonuna kadar savunun askınızı.

Biliyor musunuz, hayat zaten kocaman bir yalan, bu kadar sahteliğin içinde gerçek ve doğru olan tek güzellik ASK.! ! . Lütfen ona haksızlık etmeyelim

Muhammed Elyıldırım

Nerelerdesin

Şimdi neredesin nerelerdesin bilmiyorum
Yüreğimde hep bir umut seni bekliyorum
Haksızca çekip gidişini hiç unutamiyorum
Sende biliyorsun ki seni çok seviyorum.

Ansızın dursam o an seni düşünüyorum
Geceleri uyusam hep seni görüyorum
Bulutlara baksam hep seni arıyorum
Sende biliyorsun ki seni çok seviyorum.

Muhammed Elyıldırım

Neyiydim

Neyiydim ne oldum delisi
Yar hal düşündüren birisi
Gönül perişan eşintisi
Cana doyamadığım zalim

Neyiydi karanlık sokaktan
Yolunu kaybetmiş bir mecnun
Doğmaz güneşin hayat yalan
Ceza yemiş mahkûm misali

Neyiydim ne oldum birisi
Benliğimi kemiren cani
Sevgiden mutsuz Muhammedi
Kurşun yemiş deli yar gibi.

Muhammed Elyıldırım

Onun Elllerinde Ölmek

Ağlamaktır yalnızlığını hissetmek
Bir savaştır gözyaşlarına yenik düşmemek
Düşünmektir biraz olsun sevgini göstermek
Uyumaktır onu her anında hayal edebilmek
Korkuyu hissetmektir onun için endişelenmek
Sevmektir onun sevdiğini de bilmek
Onu bir saniye görmektir kalp atışlarını duyabilmek
Sessizliktir gözlerinin içine bakarak seni seviyorum demek
Ne olursa olsun vazgeçmemektir daima sevmek
Hayattaki hedefdir kaybettiğin aşkı kazanabilmek
Onsuz geçen her saniyede sadece onu düşünmek
Son bir istektir onun ellerinde ölmek.

Muhammed Elyıldırım

Öldürme Kendi Elinle

Bir daha sevmem demiştim,
Görüyorumki ne kadar da hata etmişim,
Şimdi aşkımdan deli gibiyim,
Söyle bana bu kalp den seni nasıl sileyim.

Yüreğim alev almış yanıyor,
Nasıl bir sevdasın sen kalbim kanıyor,
Sen yokken yanımda hayat anlamsız geliyor,
Sakin öldürme kendi elinle aşkımızı bu Muhammed seni çok seviyor.

Muhammed Elyıldırım

Para

Bu para ne din dinler ne iman
Geriye dön bak ne kadar yaman
Acıması yoktur seni boğar inan
Para ne dost dinler nede düşman

Paranın yüzü aktır dünyası paktır
Sevgiyi dostluğu satın alır
Varlığını her zaman pahalıya sattırır
Para dünyası insanı hep aldatır

Muhammed Elyıldırım

Rüyamda Bir Gemi...

Ne zaman Deniz Görsem rüyamda,
Hep çok uzak olduğunu bilirim
Öylesine düşlerim ki bir an
Sanki dokunurcasına o suya
Ne geleni belli ne gideni hakimi yok denizlerin.....
Dalgalar ne yöne vurursa o yöe savrulur bütün bedenim...
Belki rüyalarımda karayıp korsanı benim.
Belkide yorgun bir denizci...
Sadece kaptanı olmayan bir geminin sahibiyim.
Daha hiç suya değmemiş bir geminin...
Seninde ıslanmasın gözlerin..
Hani o yeşimsi bir rengi vardır ya mavi ile karışık,
Hem deniz hem de yemyeşil orman olsun sende gözlerim...
Unutsunlar bizi su değmesin gözlerine..
Sus gözlerimde ve sadece dinle....
Dalgalar vuruyor limana ve söyle!
Kalbe yenik düşen benmiyim kaptanı bu geminin....

Muhammed Elyıldırım

Sahte Yüzler

Haykırırlar sahte yüzler ihaneti
Hayatın keşmekeş ilerleyen vaziyeti
Tökezleyerek yürütürsün varlığın nimeti
Haince vuranlara ne diyebilirsin kardeş

Namusla yaşayana kötü gözü kor edemezsin
Ateş dolu kini kusup kimseye gösteremezsen
Haykırışı birilerine can havliyle duyuramazsın
Kırılan kalp eskisi gibi olur mu kardeş

Vurgun yemiş bedene giysi yakışır mı?
Dünya varlığında yeri tekrar alınır mı?
Vicdanen yıkılan yürek bedene sarılır mı?
Baş öne eğilmişse hayata sarınılır mı kardeş

Hayatın güzelliği varına göre yaşanır
Sevgi mutluluk özünde kapına dayanır
Gerçek görünse de haykırışın başa çalınır
Muhammed der sahte yüzler çok kardeş.

Muhammed Elyıldırım

Sakın

Günümü istiyorum yaşamda dönerse çarkım
Vurmayın hayatıma kallesler etrafta takım
Gelecekti umudunuz bırakmadılar akını
Konuşan tatlı dillerse işte bundan sakın

Ağlamayan bilmez şerbetteki acı tadı
Saat gibidir kalbe uygular sert baskı
Günün akışına akarsa zehirler hayatı
Çürütür yürekte zan'ı göstermez sakın

Gününde ağlayanı görürsen sorma nedeni
Sevgisi körelmiştir vardır hal sebebi
Mecnundur arar her yerde yok sevgisi
Şerbetlenmiştir yüreği çıkmaz güneşinden sakın

Muhammed Elyıldırım

Sana Aşığım Birtanem

Seninle bir saniyeyi bin servete değişmem
Senin kalbin zengin olsun o serveti kimseye vermem
Sen sevmesende ben senden asla vazgeçemem
Sana aşığım birtanem
Senden başka kimseye seni seviyorum diyemem.

Muhammed Elyıldırım

Sanmaki

Sanmaki sevgimiz bir gün yalan olacak
Sanmaki göz yaşın kalbimde kamp kuracak
Sanmaki bu gönül bir gün seni unutacak
Bu Muhammed mezara kadar
Senin esirin olarak kalacak.

Muhammed Elyıldırım

Sarı am

Bir yaşam ağacıdır sarı
amdır yandı mı yıkılmaz
Özü içinde korlansa da
Yağı akıp sarkılmaz
Kökü toprakta kalsa da
Asla yaşamda utanmaz
Küsse de gönül yardan
Etmez bu yerde naz
Yaşarken yakılsa da
Dumanı halden çıkmaz
Sevdası şarkılara benzer
Konuşur bir başka avaz
Muhammed der sarıçam
Hep gönülde yaşar
Hayatını alsalar da
Kime ne yarar sağlar
Bıraksalar özünde
Özlüğünü bulup çoğalsalar
Yaşama başka bir hava katsalar
Yaşa ve yaşat
Güzel geleceğe ulaşmak
Sarıçamla yaşamaktır
Oksijenin temizini sağlamaktır
İşte Sarıkamış budur
Koynunda hep sarıçamı saklar
Saklar ve yaşatır sarıçam.

Muhammed Elyıldırım

Sen Çiçek Ben Kelebek

Sen bir çiçek ben bir kelebek
Dört mevsim yaşayacak aşkımız bir ilk'e geçecek
Solmayacak sevgiler bizi örnek bilecek
Bu deli gönül çiçeğini hep koklayıp öpecek.

Muhammed Elyıldırım

Sen Olmazsan

Haykırsam karşıdaki dağlara
Seni seviyorum lafını duyururcasına
Bilmiyorum haykırmak merhem olurmu kalbimin acısına
Ebediyen düşman olur bu dünya bana
Sen olmazsan yanımda.

Muhammed Elyıldırım

Sen Üzülme

Sanadır benim fermanım
Duy massınki yüreğimdeki sesi ben anlatayım
Gözlerine yaş olup damla' damla akıtayım
Seni çok seviyorum isterim ki herkese sesimi duyurayım

Gözlerindeki bir damla yaşa hasret ben olayım
Kalbine konan kelebek ben olayım
Yüreğini saran alev ben olayım
Üzersem seni bir gün sen üzülme senin yerine üzülün ben olayım

Muhammed Elyıldırım

Sen Varsın

Beklerim kışın ayazında
Sen varsın hep kalbimin ortasında
Her an aklımda her an yanımda
Sen varsın gözlerimin aynasında.

Muhammed Elyıldırım

Sen Yokken

Sen yokken yüreğim sızlar
Sen yokken kalbim içinde senin sırrını saklar
Sen yokken ruhumda kapanmaz yaralar
Sen yokken yüzüm asık tekrar gülmek için gönlümde çabalar
Sen yokken yaramı söyle kim sarar
Sen yokken mahkûmluk bana çok koyar
Sen yokken üzüntüm bedenimi günden güne yakar
Sen yokken yalnız kalırım herkes yârin nerede diye bana kinli bakar
Sen yokken geceleri uykum kaçır
Sen yokken zehir oldu gördüğüm rüyalar
Sen yokken yaşamak neye yarar
Sen yokken bu Muhammed her gün gam her gün keder içer ağlar

Muhammed Elyıldırım

Seni Sana Anlatmak...

Duygularım var ürkek kelimelere benzer
Çoğu kez susmak zorunda kaldığım.
Mecalsiz bırakıp, öldürmeye yetecek kadar...
Neden bir kuş gibi havalanıyor bakışlarındaki ümitler
Göğün en uzak maviliklerine,
El değmemiş yüreklere kanat çırpıyor?
Tam güneşi aralarken gözlerin,
Mahreminde saklı kalan vuslatsız zamanlara...
Acemi aşklarda kendisine çeken
Dipsiz maviliklerin karanlık tortusunda,
Ateşinin etrafında dönen aptal kelebekler gibi
Yanacağını bile bile,döne döne yanmalar,
Yolculuklarının bitmeyen uzak kavuşmalarına gebe.
Neden hep bilinmeyen adreslere yollarsın kendini?
Kaybolmak içinmi?
Yoksa mesafesiz derinliklerindeki denizlerinin
Fırtınalarında savurmak mı düşlerini?
Aramak mı sendeki seni, bulamamak mı kendini?
Biliyormusun?
Yalan; " Düşüncenin katrana bulandığı anlarda doğar "
Cesaret, korktuğun anlar da! ..
Korkma sen,bulaşma karanlığa,karartma düşlerini.
Ruhunu ikinci yağmurlarında yıka,
Hayat yürümekten ibarettir,
Durma hep aynı noktada, durma dünyanın tam ortasında.
Ufkuna yürü,kır uğursuz çemberini,
Dışarıya çık hadi temiz bir hava al.
Bak güneş ne kadar yakın ve sıcak
Hadi dön yüzünü ışığa,sars kendini,yakala gerçeklerini.
Bırak vursun mızrabın gönül tellerine, aldırma.
Bırak kanasın dikiş tutmayan yaraların,
İnatlaşma kendinle,
Bırak anlamsız gururları,
Susuz sevda bahçelerine yeni çiçeklerini ek
Sök kuruyanları,temizle ve at.
Yağ sağanak sağanak, büyüt yediveren güllerini.
Mazeret bulma tahammülü zor yanlarına,
Nedamet bir girdabın dönemecinde
Elini yüreğinin üzerine koy,
Derinliğinde vurgun yemiş bir yürek sesini dinle
Bak nasıl,nasıl acılar içinde!
Çileye alkış tutamam.
Duramam hırçın rüzgarlarının önünde
Esef ve kederli bakışlarının denizinde yüzemem.
Çekerim ateşinden çıkan dumanını içime,
Can demem,canan demem
Ne yar dinlerim, ne de yaren
Ne bir toz zerresi bırakırım ardımda
Nede bir damla göz yaşımı saklarım anıları sulamaya!

Muhammed Elyıldırım

Seni Tanımadan Önce

Seni tanımadan önce sevgilim
Hayatım birer yalan esiriydim
Bitkindi bedenim yalnız biriydim
Kadehlere vurmuştum kendimi sarhoş gibiydim.

Muhammed Elyıldırım

Senin Ellerinde Ölmek

Seni düşlerimde görmek
Seni her anımda hayal edebilmek
Sana seni seviyorum diyebilmek
En çok istediğim şey seninle evlenebilmek
Sen olmazsan yanımda bir de senin ellerinden ölmek.

Muhammed Elyıldırım

Sensiz Akşamlar

Yine akşamdı pencereimin önünde
Bir hayaldi yüzün göz bebeklerimde
Gökyüzüne baktım, yıldızlarda aradım seni bulamadım
Gelde sor bir hazır mıyım seni yaşamadan kaybetmeye

Son gülüşün vardı gözlerimin önünde
Nasıl bir sevdaydın sen çağlayan yüreğimde
Damlalar sel oldu sen gidince göz bebeklerimde
Gelde sor bir hazır mıyım seni yaşamadan kaybetmeye.

Muhammed Elyıldırım

Sensiz Yaşayamam

Yüzünü göremesem gece resminden kopamam
Rüyaya dalsam seni aklımdan çıkaramam
Sabah uyansam seni aramadan rahat olamam
Uyurken senden ayrı asla uyuyamam
Belki hepsine dayanırım ama bu dünyada sensiz yaşayamam.

Muhammed Elyıldırım

Sensizliğe Çok Alıştım

Sende aşkı aradım bulamadım
Kaderime isyan ettim ağlayamadım
Senin yalancı kalbini rüzgarlara bıraktım
Şimdi sensizliğe çok alıştım.

Senin olmadığın bir hayatın yokuşundayım
Seninle var olan defteri çoktan kapattım
Sevgiden ayrı olmak acıtır sanmıştım
Şimdi sensizliğe çok alıştım.

Muhammed Elyıldırım

Sessiz Bekleyiş

Sessiz bir bekleyişti benimkisi..
Yıllanmış bir şarap misali yaşlanıyordu yüreğim geğmişimizle....
Belki gelirsin diye bir serzeriş vardı hayata..
Geceleri rüyamda dualar ediyordum...
Ne gecem vardı benim ne gündüzüm....
Fırtınalı bir geğmişin mimarı olmuş yaşlı kalbim..
Duydumki çizgi filimlerdeki o gençlik iksiri sendeymiş..
Belki diyordum gençleşir kalbim, belki o zaman çıkar gelirdin....

Muhammed Elyıldırım

Sessiz düşüncelerim.

Ve çokça sonra geliyor aklıma, şu köşeyi dönmeden daha..düşünüyorum son paragrafını kitabın..

oysa elimden bırakalı fazlada geçmemişti zaman ki bir sayfa kalmıştı açılmamış geriye ben biliyorum bunu sadece..kirlenmiş kitaplarımı saklarım hala okul çantamın içinde..hatıranı veya çocukluk ne dersen de..hani bir kapı eşiğinin önünde bulunca eşyalarını gözlerin en çok onu arıyor...

Baba...

anneme sorar mısın

bu kırılmış köşeleri

ütülesek düzelir mi?

Muhammed Elyıldırım

Sevdalı BİR Delikanlıyım

Sensiz sokaklardayım
Buz gibi havada yağmur altındayım
Şimdi sırlıklam aşığım
Gönlü sevdalı bir delikanlıyım

Muhammed Elyıldırım

Sevene Sual Sorulmaz

Hayatımda başka kimseyi bu kadar sevemem dedim.
Neden? Niçin? Diye sordular.
aklımdan hiç çıkmıyor çünkü o benim alın yazım dedim.
seviyormu? Diye sordular.
bu soruya hayır diyemedim.
vardı;

sevgimi hak etmediğini söyledim.
sevdiğimi hep bildim.

BEnde onlara: ben vazgeçtim ama bedenim onu içimden söküp atamıyor, dedim.
Madem ki bu kadar aşıksın neden alıp götürmüyorsun? Diye sordular. Bende
onlara: dostlarım, sevene sual sorulmaz, benim aşkım bir yılan hikayesi dedim.

Niye?
Aşığım,
Peki oda seni
İşte o an sustum ve
Ama diyecek bir sözüm
Ve ben onlara: onun benim

Çünkü herşeye rağmen içten içe
Neden vazgeçmiyorsun? Diye sordular.

Muhammed Elyıldırım

Severken Üzgünüm Arkadaşlar

Çok üzgünüm arkadaşlar
Yaram o kadar derinki
Sizinde yüreğiniz kan ağlar
Sabaha kadar uyumamak nedir bilirmisiniz
Bilmiyorsanız ben size anlatayım
Sabah kalkarsınız güne onunla başlamak istersiniz
Uyandığında ilk aklınıza sevdiğiniz gelir
Onsuz hayatı kontrol dahi edemezsiniz
Tek sorun bu deyil tabiki
Gün içinde sevdiğin okuyorsa okulunun bitmesini beklersin
On dakika görsem o bile bana yeter diye
Karanlık basar akşam olur eve gidersiniz
Ama bir sarhoştan farksız bir insana benzersiniz
Ne zaman telefonu elinize alsanız aklınıza direkmen o gelir
Neden mi;
Çünkü onunla bir saniye konuşmak dahi sizi çok mutlu eder
Eğer severken öğrenciyse başınız belada demektir
Niye mi;
Ders çalışayım da sınavım kötü geçmesin istersiniz
Ama ne olur sonuçta arkadaşlar çalışamazsınız
Çünkü okuduğunuz her satır yerine onun ismini ezberlersiniz sadece
Okula gidersiniz zil çalar derse girersiniz
Ama aslında o derse kendinizi girmemiş gibi hissedersiniz
Evdeyken deftere veya kitaba anlamsızca bakmak sizi öyle sıkarki
Anlamsız bakışlar yerine hiç okumamak istersiniz
Öyle hayaller kurarsınızki sevdiğinizle
Mutluysanız bir anda kendinizi bilim adamı sanarsınız
Bir gün mutsuz olduğunuz bir dakika dünyanız yıkılır sanki
O zamanda ölmek için can atarsınız
Sevdiğinizize onu sevdiğinizi söylersiniz o ise aldırış etmez size
Neden mi;
Sizin zaten hiç bir zaman ondan vazgeçmeyeceğinizi düşünür
Ama haklıdır sevdiğiniz, gerçektede böylesine severken vazgeçemezsiniz
Bende zaten vazgeçemedim sevmekten onu hep sevdim
Artık saniyelerimi dahi kalbine kilitledi
Vermesini istesem ona verdiğim sevgiyi
İşte bu imkansız verilen sevgiyi geri almak çok zordur
Çünkü sevginizi sevdiğinizin kalbine bir bıçak gibi saplamışsınızdır
Sevgi beslemek öyle bir duygudur ki....
Kalp gözünün önünden asla gitmez
Eve gittiğinizde bir de aile baskısı varsa üzerinizde
İşte o zaman aşkı yaşamak daha da zorlaşır
Sevdiğinle konuşmak istersin konuşamazsın
Çünkü ailen aşkı erken bulur
Neden mi;
İşte o zaman ailen okul hayatında aşkın adını engel koyar
Ama her şey boşunaymış gibi sanki
Tozpenbe gözlerle bakıyor insan aşık olunca hayata
Sizce insan iki defa aşık olabilir mi?
Bence ilk önce aşkın adını koyar ve sonra aşık olduğunu sanar
Ama anlarki ilk aşk da yalanmış sevdalar
Aşk da insan belli bir yaşa gelince kendine bir hedef koyar

Bir kişiyi seveceğim gerekirse ölene kadar
Bu sözler her insanın doğal sözcükleridir
Ama aslında kimse düşünmüyorki bu sözler insanı aldatır
Eğer biri için öleceksen yüreğin onun için alev saracak
Kalbinde vurduğu sitemler mermiden ağır olacak
Bu sözcükleri okuyan herkez biliyorumki ne demek istediğimi anlayacak
Yaralı kalpler bundan sonra hep sevdikleri için yeniden atacak
Aşkın bir de kötü yanı var tabiki
Ve bu kötü yanları düşünmek dahi yoruyor insanın bedenini
İyi hoş okuyorsun ama aşıkken aklında sadece şu sözler bulunuyor
Bu okulu bitiremezsem ben ailemin yüzüne nasıl bakarım
Ben okul okuyup mesleğimi elime alamazsam
İşte o zaman ailesi evladını benimle evlendirip ateşe atarmı! !
Benim en büyük korkularımdan biri de bu sebeptir arkadaşlar
Ye, iç, çalış ne yaparsan yap
Ama oku adam ol demiş atalarımız
Hayatta ne için yaşanır arkadaşlar
Ben şahsen hayatı bu zamana kadar hiç yaşamış saymıyorum
Çünkü hedefsiz bir yolda düzensizce yürüyorum
Niye böyleydim sizce arkadaşlar
Çünkü hiç sorumluluk sahibi olduğumu hissetmemiştim
Ve sorumluluk sahibi olmanın nasıl bir duygu olduğunu anladığımda geç kaldığımı
hissettim
şimdi ise sorumluluğumu biliyorum ama elime alamıyorum
Neden mi;
Aklımda aşkım varken mantıklı düşünemiyorum
Mutsuzluk sevmenin temelinde var olandır
Eğer bir mutluluk yakalamak isterseniz ipin ucunu tutmak şarttır
Mutluyken de acı çekmek en acı olanıdır
İşte böyle bir yaşantınız varsa arkadaşlar
Severken üzgün olduğunuzu anlarsınız.

Muhammed Elyıldırım

Sevgimizde Yalan Olsun

Hiç aklımdan çıkmadın ki
Düşünmeye vaktim olsun
Hiç özlettirmedin ki
Biraz yüreğim özlemle dolsun
Hiç kalbimi kırmadın ki
Bir gün gelsin sevgin yarama merhem olsun
Hiç yalan söylemedik ki
Sevgimizde yalan olsun.

Muhammed Elyıldırım

Sevseydin Çekip Gitmezdin

Ben seni canım kadar sevdim
sen sana verdiğim değere değer miydin?
sorsam beni ne kadar sevdiğin
sevseydin çekip gitmezdin
sakındım
kışkırdım
parçaydın
Seni her gördüğümde arkandan baktım
dönüp bakarsın diye
için ölmeye hazırdım
zaman sende seversin diye
yazdıklarına söyle bu ihanetin niye
gökyüzünden
yüzünden
nefesimden
göremezsem seni bir de senin yüzünden ölmek.

Muhammed Elyıldırım

Ya
Sana
Biliyorum sende
Ben seni herkesten
Kimin yanında görsem
Çünkü sen benim canımdan bir
Ama sen hiç birini anlamadın
Belki
Senin
Belki o
Bakma öyle
Yıldızlar kayarken
Bir dilek tuttum senin
Duyarsan sesimi son
Son dileğimdi seni görmek

Soma da Geçen Bir Kaç Günün Anısına..

Soruyorum SAYIN BAKAN...
Yoktu ne gündüz nede geceleri...
Emekçiydi yaşlısı, genci, nasır tutan elleri..
Soğuk hava düşmanıydı soma cengaverleri...
Soruyorum Sayın Bakan..
Çıkartıp verebilir misin ütülü ceketini..
Çizmesi kirlenmiş düşünüyordu dostum devletin beyazını..
Üstü başı simsiyah düşünür mü devlet dostumu
Küçük bir çocuk vardı kucakta yetim kalmış 4 yaşında
Amca diyor ki ben sahip çıkacağım evladıma..
Soruyorum Sayın Bakan..
Evladım diye sarılabilir misin Sen bu küçük yavruya..
Soruyorum Sayın Bakan..
Sen düşünür müsün emekçi kadar devletin beyazını...
Yirmi metre inmişlerdi bütün kardeşler...
Kimi gurbete gelmişti, kimi evliliğe heves etmişti...
Kimiside vardı ki kırk lira için canından bile vazgeçmişti...
Şimdi soruyorum Sayın Bakan.
İner miydin o kadar derinlere nasır tutar mıydı ellerin..
Vazgeçer miydin canından.
Bir araba kömür çıkartabilir miydin milyarlık takım elbiseyle...
Sen hiç sarılır mıydın kömür hisleri altında o soğuk gecelere..
Şimdi mi geliyor bu vatan millet aklına..
Ölmek mi gerek bir şeylerin anlaşılması uğruna
Bak o insanlara, bak o gözlere bulamıyorlar cansız bedenleri toprak altında..
Hiç bir yaralı vatandaşı kaldırdın mı omuzlarında..
Şimdi soruyorum Sayın Bakan..
İllada söylemek mi gerek bu millet toprak altında..
İllada anlatmak mı Gerek Vatan millet Aşkına...
Şimdi soruyorum Sayın Bakan..
Ne olacak bu giden canlara?
Kim sahip çıkacak geride kalmış emekçi dostlarıma?
kim yaraya derman olacak arkada bırakılanlara..
Yazık değil miydi onca cengaver yiğit dostlara
Elleri nasır tutmuş emekçi dostlara...
Allah'a emanet olun dostlarım buda son veda....

Muhammed Elyıldırım

Son Haykırışım

Kalbim yeni sevdaya yelken açtı
Yüzü güzel gönlü temiz bir güzelle tanıştı
Bu kalp onun sevgisine çok alıştı
'Seni seviyorum' diyişim
BİR kıza son haykırışımdı.

Muhammed Elyıldırım

Sonra Dedim Ki..

Öyle bir hayat yaşadım ki,cenneti de gördüm cehennemi de..
Öyle bir aşk yaşadım ki,tutkuyu da gördüm, pes etmeyi de..
Bazıları seyredirken hayatı en önden,kendime bir sahne buldum, oynadım..
Öyle bir rol vermişlerdi ki,okudum okudum anlamadım..
Kendi kendime konuştum bazen evimde..
Hem kızdım, hem güldüm halime..
Sonra dedim ki: söz ver kendine..
Denizleri seviyorsan,dalgaları da seveceksin!
Sevilmek istiyorsan,önce sevmeyi bileceksin!
Uçmayı seviyorsan,düşmeyi de bileceksin!
Korkarak yaşıyorsan,yalnızca hayatı seyredeceksin!
Öyle bir hayat yaşadım ki,Son yolculukları hep erken tanıdım..
Öyle çok değerliymiş ki zaman,hep acele etmem bundanmış anladım..

Muhammed Elyıldırım

Soruyorum Sayın Bakan Soma İçin..

Soruyorum SAYIN BAKAN...
Yoktu ne gündüz nede geceleri...
Emekciydi yaşlısı, genci, nasır tutan elleri..
Soğuk hava düşmanıydı soma gencaverleri...
Soruyorum Sayın Bakan..
Çıkartıp verebilirmisin ütülü ceketini..
Çizmesi kirlenmiş düşünüyordu dostum devletin beyazını..
Üstü başı simsiyah düşünür mü devlet dostumu
Küçük bir çocuk var dı kucakta yetim kalmış 4 yaşında
Amca diyor ki ben sahip çıkacağım evladıma..
Soruyorum Sayın Bakan..
Evladım diye sarılabilirmisin Sen bu küçük yavruya..
Soruyorum Sayın Bakan..
Sen düşünürmüsün emekçi kadar devletin beyazını...
Yirmi metre inmişlerdi kardeşler, abiler, babalar
Kimi gurbete gelmişti, kimi evliliğe heves etmişti...
Kimiside vardı ki kırk lira için canından bile vazgeçmişti...
Şimdi soruyorum Sayın Bakan.
İnermiydin o kadar derinlere nasır tutarmıydı ellerin..
Vazgeçermiydin canından.
Bir araba kömür çıkartabilirmiydin milyarlık takım elbisenle...
Sen hiç sarılırmıydın kömür hisleri altında o soğuk gecelere..
Şimdi mi geliyor bu vatan millet aklına..
Ölmek mi gerek birşeylerin anlaşılması uğruna
Bak o insanlara, bak o gözlere bulamıyorlar cansız bedenleri toprak altında..
Hiç bir yaralı vatandaşı kaldırdın mı omuzlarında..
Şimdi soruyorum Sayın Bakan..
İllaha söylemek mi gerek bu millet toprak altında..
İllaha anlatmak mı Gerek Vatan millet Aşkına...
Şimdi soruyorum Sayın Bakan..
Ne olacak bu giden canlara?
Kim sahip çıkacak geride kalmış emekçi dostlarıma?
kim yaraya derman olacak arkada bırakılanlara..
Yazık değilmiydi onca gencaver yiğit dostlara
Elleri nasır tutmuş emekçi dostlara...
Allah'a emanet olun dostlarım buda son veda..

Muhammed Elyıldırım

Suskunluk

Bazen öyle birini alırsınız ki hayatınıza, aslında hiç tanımadığınız biridir oysa...
Çok uzaktır sana bi o kadar da yakındır aslında..
Tanımak istersin ama engeller vardır hayat denilen poyraz fırtınalar da....
Hep içinde uhte olarak kalır söylemek istersin bazen dilin varmaz söylemeye...
Susar kalırsın ANLAMLI ama bi o kadar da ANLAMSIZ bakışlar arasında...
Keşkeler le yaşarsın saniyeleri, saatleri ve günleri...
Yüz yüze bakarsın konuşursun gözlerine anlatmak istersin düşüncelerini...
Söze vuramazsın bi konuşsan bilirsinki tutamazsın kendini...
Ve susarsın iki kelimeyi bir araya getirmemek için...

Muhammed Elyıldırım

Susmaz OLdu GÖzlerim

Hayata gülüp geçerdim
Sarhoştı bedenim ruhumu kaybettim
Birini sevdim ona gönül verdim
Şimdide sevgi göz yaşlarıyla ağlamaktan
Susmaz oldu gözlerim.

Muhammed Elyıldırım

Şairsem Bu Senin Eserin

Şairsem bu senin eserin
Şeni severken bu gönül yazmasında neylesin
Hem ilhamım oldun hem de yaşama sebebim
Sen benim prensesim bende senin prensin.

Muhammed Elyıldırım

Tek Kişilik Savaş...

Ne halde olduğumu kimse bilmesin,
Ben bile kaçıyorum bu sorulardan;
Kendimden ve aynalardan...
Çok kez öldüm ben!
Ve bir cesede bakmak her gün,
Geçmişe dönmekten başka hiçbir halta yaramıyor.
Çayımı yudumluyorum
artık tek laf etmeyen dudaklarımla.
Bedenim yorgun, ruhum ise yasta.
Sadece izliyorum;
Etrafımda olup biten her şeyi.
Dünyanın ne kadar da boktan bir hale büründüğünü!
Gözyaşlarıma engel olamadım.
Gerçi hala gülenleriniz var bu halime,
Çünkü çoğu insan karşısındakinin düşüşüne gülüyor.
Ve ben artık bir kuyunun dibinde;
Hiçbir ses duyamıyorum.
Umurumda da değil zaten.
Kapattım duygularımı ve kırıntısı bile kalmadı.
Acıyınca küçülüyormuş insan.
Acıtınca da kıymete biniyor.
Ne garip değil mi?
Ama durum bundan ibaret işte!
Tersine bir dünya burası
Tek kişilik savaşlar ise benim tükenişim gibi sona eriyor.
Hiç kimseyi değiştiremediğini anlayıp,
Umutlarından vazgeçip,
Gözyaşlarını silip,
Kahpe bir gülüş yerleştirip dudaklarına;
Sen de tekmeler savuruyorsun etrafına.
Kimin canını yaktığın umurunda olmuyor.
Dedim ya;
Duygusuzluk insana iyi geliyor...

İntikam soğuk yenir ya hani,
Sıcakken indirdim mideme her şeyi.
Kırdım, döktüm,,incittim herkesi.
Dişe diş, göze göz yaşadım hayatı,
Taş atana gül atmadım bu kez.
Ne mi oldu?
Dedim ya çok kez öldüm ben.

Şimdi yalnızım...

Bana yalan söyleyen herkesi kandırdım.
Tüm bebekleri öldürdüm annelerinin karnında,
Tüm gülüşleri susturdum ruhumda,
Sevgi kıvılcımlarını hapsettim okyanuslara,
Kendimi son kez gerişim bu çarmıha
Ve vicdansızlık özgürlükse;
Özgürüm artık bende bu bedende!

Geri dönüşü olur mu hislerimin?
Kim bilir belki de hiç sevememiş,
Belki de hiç ölememişimdir..

Muhammed ELYILDIRIM

Muhammed Elyıldırım

Türküler

Canın cananına nice destanlar yazdılar
Al ipek gömleğin, kanını bedene sardılar
Özünde sözüyle yaşananları aşıladılar
Vurgun yemiş ağıtları türkülerle aktardılar

Bu devran çarkında olanlar yakılmasın
Türkünün özü acılarla hep saçılmasın
Sevgi saygı kültürü gönüllerde açsın
Tarihimiz yaşadıkça türkülerle yaşansın

Anıları saklar türküler sır küpü gibi
Doğan güneş penceresinde var güzel dili
Sözlerin özü kulakta bambaşka bir ezgi
Canın cananına türküler derman aynası

Gülen gönüllere söylensin maniler
Muhammed sever Anadolu öz ezgiler
Halk ozanlığı var kültürümüz söylenir
Özünde sözünde güzel Kars'ın türküleri

Muhammed Elyıldırım

Türkün Askeri

Söyledi tarihler hep atamızı
Kahraman yiğitlik savaşçılığı
Unutma keşfedin hatıraları
Toprağa kan aktı bayrak sancağı

Türkiye devleti yiğit milleti
Ülkenin bütünü giydi neferi
Sarıkamış dondu aldı askeri
Rus'a geçit vermez karsın kalesi

Mükemmel disiplin vardı ordumuz
Dünyada hiç benzer yoktur soyumuz
Namustur toprağımız vermez ordumuz
Düşmana sorsanız türkün askeri

Gücümüzdür İslam özü halkımız
Yanlığı affetmez doğru tanımız
Destanlara konu iman aşkımız
Ayrılmaz izinden türkün askeri

Dört tarafımızı sarmış düşmanlar
Batıya taraf çıkar dost yandaşlar
Yenilmez ayakta nice savaşlar
Türkün Türk den başka dostu yok arkadaşlar

Muhammed söyledi türküm özümde
Övünürüm yüce hal milletimle
Bayrağımdır şehit kanı renginde
Daha ne isterim türkün askeri.

Muhammed Elyıldırım

Umut

Umut bağlarsın hayatın sırtlanlarına
Seni alır acımadan parçalarcasına ağına
Dünyanın oyununu öğretir ahu zarına
Çeksen bir dert çekmesen eziyet bilene
Çektirirler susmak istersin acıların sinesine

Umutun ışığı her zaman doğmaz
Doğan güneşini sana doğrultmaz
Kader yolunu açık tutsa da koymaz
Çünkü gittiğin yollar engebelidir
Üzerinde var bubi tuzakları dostlar dikkat

Muhammed Elyıldırım

Umut Deryası..

Umut deryasın dayım,
Çürümeye yüz tutmuş,
Eski bir vapur gibi...
Sürüklenip dururum
Her dalganın vuruşunda,
Birkaç mil daha..bir sağa,bir sola,
İstemesem de...
Kimi vakit gecenin karanlığında,
Kimi vakit gün aşırı...
Martılar dır sessizliğimi bozan,
Birde,selamsız sabahsız,
Geçen vapur sirenleri...
Eş bildim yalnızlığı,
Dost bildim bir tek martıları,
Aldım dünyama yalnız düşlerimi,
Ve hayallerimi...
Sana hasret,sana özlemlerimi...
Bilinmez...
Kaç gün doğdu,kaç gün battı,
Pas tutmuş ömrümün üzerine.
Kaç limana demir attım,
Kaç limana yelken açtım,
Hepsi tarumar oldu,
Amansız esen deli rüzgarla...
Kaç koyu sığınak bildim,
Deli dalgalarda,yağmurlu günlerde,
Hepsi bir başka,hepsi yabancı,
Isınamadım,güvenemedi hiç birine,
Hiç biride tutmadı senin yerini.
Sevemedim ben kendimi ve yağmurları,
Sevemedim sensizliği ve yalnızlığı,
Bir sen gerektin bana,
İstemezdim...
Senden başkasını da.
Bir gün erken,bir gün geç doğdun,
Bitmek bilmeyen gecelerin sonun da,
Halbuki hiç batmayan güneşim,
Ufkumda ışığım ol isterdim,
Ama benim umutlarım battı,
Sevinemedim yakamozlara,
Sensiz ve de yalnız,
Umut deryasında.

Muhammed Elyıldırım

Unutmaki Hep Aklımdasın

Yeşilliklerin içinde koşarken adım adım
Bir ağaca baktım karşımda senin adın
Sen olmayınca yanımda bak şimdi yalnız kaldım
Sen ki benim tutunacak tek bir dalım
Unutmaki hep aklımdasın.

Muhammed Elyıldırım

Vapur Jetonu..

Bugün bir yazı yazmak gelmiyor içimden
Kurşun kalemimi bir tarafa bırakıp,
Çekmecemden boya kalemleri çıkartıyorum....

Şimdi küçük resimler çiziyorum senin için....

Bu bir bulut
Yağmurun yağmasını istediğin zamanlar,
Yağmurun yağması için....

Bu da bir güneş
Eğer istersen yağmurdan hemen sonra
Günlük güneşlik bir gökyüzü için....

Bir de kuş çiziyorum sana...
Sende kalkıp bir kafes çizme ama, onu saklamak için
Pencereyi aç, gökyüzüne salıver gitsin....

Küçük bir yol çiziyorum sana birde...
İstersen büyütüp okyanuslar ekler,
Deniz yaparsın onu;
İstersen incecik bir yol çizer,küçük bir dere yaparsın....

Bir ağaç, birde sokak lambası
Çiziyorum sana;
Çünkü biliyorum evlerin önünde bir ağaç,birde sokak lambasının
Olmasını seversin....

Şarkı söylemeyi de seversin biliyorum
Şarkıların resmi çizilseydi,
Şimdi sana bir sürü şarkı resmi çizerdim.

Tabi ki unutmuyorum küçük mavi tilkiyi
Ara sıra beni hatırladığında;
Kafanda dolaşması için.....

Bak bu da bir jeton
Sıcak yaz günlerinde kardan adama
Telefon edebilirsin belki.....

Al işte bu da bir vapur jetonu
İstanbul'un bir yakasından
Bir yakasına geçmek için.....

Muhammed Elyıldırım

Vazgeçtim senden..

Aşk yok, aşka inanmam dediğim anlarda çıktın karşıma. Önce gülüşündü seni bana çeken, sonrasında o gülüşün altındaki yaralı yüreğin...

O gün, hani seni gördüğüm ilk gün; tren istasyonunda yağmur altında saatlerce oturduğumuz ilk gün. Sözde tren beklerken onlarcası geçip gitmişti de aldırmamıştık. Yağmur bedenimi ıslatırken, her damlada bir kat daha sana aşık olduğum gün... Yaşama döndüğüm, aşkın varlığının kanıtını gördüğüm gün...

Ve sonra.... Sonu olmayan bir yaşam içinde asla gecesi olmayan bir gün gibi doğdun hayatıma. Oysa senden önce "yağmurlar bile isyan ederdi akıttığım yaşlara onlar bile benim kadar ağlayamazdı". Ya bu ben değilim, yada zaten ben bende değildim... Hayallerde yaşatılabilirdin, bir rüyada yer alabilirdin, belki de bir masal karamanı olabilirdin ama benim olamazdın...

Sen gideli iki gün oldu.. Asırlara bedel iki gün.. Ellerim ceplerimde caddelerde yürüyorum. Birlikte dinlediğimiz şarkılar kulağımda. Ya da odama kapıyorum kendimi, görmek istemiyorum senden başkasını. O kadar çok alışmışım ki sana. Senin üzerine kurulmuş tüm hayallerim. Sen gittin, ben bittim, hayallerim yok artık geleceğe dair...

Bil ki; içimde her zaman sıcacık kanayan bir yara olarak kalacaksın. Sana istediğim zaman söyleyemeyeceğim belki sevgimi ve ulaşamayacak uzattığım ellerim ellerine. Ama ne olursa olsun sana olan sevgim her an artarak yaşayacak bende.".....

İşte bitti; "Vazgeçtim Senden" ve belki de seninle birlikte kendimden..

Muhammed Elyıldırım

Veda Sözcüğü..

Gittin bir veda sözcüğü bile bırakmadan ardında
fena bir korkudan kaçır gibi aceleci
kayboldun adresiz şehirlerde...
bel ki dönecektin yine
bir gece kapımı vuracaktın
soluk soluğa sarılacaktık birbirimize.

ama gelmedin
kaç sonbahar geçti ankara da ruhlarımızı sarartarak
ve kaç mevsim sensiz karşıladım karı ellerim üşüyerek
hatıralarla eriyip kaybolurken karlar
kaç kışı sensiz uğurladım...

ve şimdi hasretin en koyu deminde
halâ bekliyorum seni
en yorgun halimle
azrâil in gölgesinde nefes nefese
ne olur gecikme...
bir kışa daha dayanmaz donar sensiz bu yürek....

Muhammed Elyıldırım

Vicdanım Özgür Bu Bedende.

Ne halde olduğumu kimse bilmesin,
Ben bile kaçıyorum bu sorulardan;
Kendimden ve aynalardan...
Çok kez öldüm ben!
Ve bir cesede bakmak her gün,
Geçmişe dönmekten başka hiçbir halta yaramıyor.
Çayımı yudumluyorum
artık tek laf etmeyen dudaklarımla.
Bedenim yorgun, ruhum ise yasta.
Sadece izliyorum;
Etrafımda olup biten her şeyi.
Dünyanın ne kadar da boktan bir hale büründüğünü!
Gözyaşlarıma engel olamadım.
Gerçi hala gülenleriniz var bu halime,
Çünkü çoğu insan karşısındakinin düşüşüne gülüyor.
Ve ben artık bir kuyunun dibinde;
Hiçbir ses duyamıyorum.
Umurumda da değil zaten.
Kapattım duygularımı ve kırıntısı bile kalmadı.
Acıyınca küçülüyormuş insan.
Acıtınca da kıymete biniyor.
Ne garip değil mi?
Ama durum bundan ibaret işte!
Tersine bir dünya burası
Tek kişilik savaşlar ise benim tükenişim gibi sona eriyor.
Hiç kimseyi değiştiremediğini anlayıp,
Umutlarından vazgeçip,
Gözyaşlarını silip,
Kahpe bir gülüş yerleştirip dudaklarına;
Sen de tekmeler savuruyorsun etrafına.
Kimin canını yaktığın umurunda olmuyor.
Dedim ya;
Duygusuzluk insana iyi geliyor...

İntikam soğuk yenir ya hani,
Sıcakken indirdim mideme her şeyi.
Kırdım, döktüm,,incittim herkesi.
Dişe diş, göze göz yaşadım hayatı,
Taş atana gül atmadım bu kez.
Ne mi oldu?
Dedim ya çok kez öldüm ben.

Şimdi yalnızım...

Bana yalan söyleyen herkesi kandırdım.
Tüm bebekleri öldürdüm annelerinin karnında,
Tüm gülüşleri susturdum ruhumda,
Sevgi kıvılcıklarını hapsettim okyanuslara,
Kendimi son kez gerişim bu çarmıha
Ve vicdansızlık özgürlükse;
Özgürüm artık bende bu bedende!

Geri dönüşü olur mu hislerimin?
Kim bilir belki de hiç sevememiş,
Belki de hiç ölememişimdir..

Muhammed Elyıldırım

Ya Aşık Olursan...

Hiç bir anlam ifade etmiyor onsuz kurulan hayaller. Bir ömre sıkışıp gidiyor insan. Anlık tripler, nedensiz kıışları ve karşılıksız olarak gizlediği bakışları. Oysa insan nelerden vazgeçebiliyor, çıkarsız bakışmalardan.. Hani çocuk olsa pamuk şeker gibi..

Yaşanılan yer, uyunulan yatak, rahatlamak için kullandığın aynı şebeke suyuna varana. Neleri barındırıyor yüreğinde. Konuşulanlar anlamsızlaştırılıyor mesela, o kulak asmalar, hakkımızda konuşulacak olanlarmış falan falan. Gece insan aynı güneş ısını hiss ediyor. Ona gidilen yollarda çıkan engelleri görmezden gelip gidişini kesmiyor.. Düşünsenize yüreğinizi gasp edip, müebbet ediliyor yüreğinize.

Bir de olası şeyler var tabi.

Hani çok değerli olan insanların var ve o duydukça mutlu oluyor. Siz hiç hayatınızda en değerli insandan bahsederken göz yaşlarınızı esir ettiniz mi?

Ben ettim,

sırf karşısında ağlamamak için alt dudağımı üst dudağımla birleştirip o dişlerimin acımasızlığına telsim ettim. Bir göz yaşım bin hüzne dağılayacaktı onu, bildim. çıkarsızca gözyaşlarına boğdu yüreğine. Hani en güzel anılarını anılarıma karıştırdı. işte insan oğlu ne olursa olsun, geçmişi hiçe sayıp bekleyebiliyorsa aşktır.

Çıkarsızlıktır, çaresizliktir..

umut etmeyin, ümit edin cesareti ya da cesaretiniz yoktur kapısında durup zile basamıyor olmamızın..

Aşk, var olanın yokluğunda sever,

ne zaman karışsa sevginize o zaman ömrü adamaya değer.

aşk umursamamaktır..

Muhammed ELYILDIRIM

Muhammed Elyıldırım

Yağmur

Yağmurlu bir günde buharlaşan gönüller
Gökyüzünü örtmüş yine bir perde ötmez bülbüller
Rüzgâr esintilerini koparır dağların yamaçlarından
İçine işletir yavaşça soğuk bir nefes

Uyutmak istesen uyutmaz seni yaşam çilesinden
Yavaşça ıslatır bedenini korunamazsın gölgesinden
Çoktur acım görünmez çok derinden
Kim ne hisseder hayat fermanı kimin elinden
Sonumuz topraktır üç günlük dünya yerinden

Muhammed Elyıldırım

Yalan

Yalan dolan deyip gitme
Sende bu yalan sudan içme
Vicdanın sızlamaz mı hayır deme
Bismillah sız günahkârı sakın kesme

Sık, sık yalan hep atarsın
Attıkça sen kelepçeyip yutarsın
Parasız yalanla nasıl olsa yanmazsın
Ama bir gün sende haklanırsın

Yalanın bu dünyada yeri yoktur
Dolandırıcılığın sonu demir ok
Sonu olmayan yolda yürüme çok
Yalancının yüreği yanınca olur şok

Öyle bir yalan var ki
Kartal gibi hep yüksek uçar
Hiç korkmaz hep kahkaha atar
Yemin yalanla kurt gibi haklar

Yalan dolan deyip geçme
Muhammed bu yolları sen seçme
Bildiğin yolu sakın biçme
Doğruluktan sakın geriye düşme

Muhammed Elyıldırım

Yani

Dünyada düşersen arsız
Başında bela satılırsın gamsız
Doşt edinme sen namussuz
Değerini kuruşa çevirirler yani

Yorulmadan yalakalık yapar
Her gün seni ispiyonla satar
Namuslu olan kime yarar
Ot bitmemiş torağa dönderir yani

Geçimsizliği hatır inat hali
Çiğner bastığı toprağı canı
Şaniyesi deli düşüncesiz gari
Başına çorap öldürür yani.

Muhammed der ki nedir bodur
Boyu yere yakın baksan kudurur
Her harekitede sözüne mani olur
Kavrulmuş küle dönersin yani.. :)

Muhammed Elyıldırım

Yara alınca insan, Kelebek Kanatlarında Bulur Hayatı..

batıyor derinlerine doğru kabukları soyuluyor kanamalarının ki kapattığında gözlerini derin bir karanlığa gömülüyor. giderek büyüyen içinde. ışıktan ve maddeden uzak ve kapsayarak kendini. tüm uykusu kaçmış halleriyle. daha derinlere, renksiz ve kokusuz bir yolculuğa çıkar gibi onarılmaz bir kırılmaya kanamaya dönüşüyor tekin olmayan coğrafyalara savrulur gibi toz duman...adım adım ulaşmak, gitmek veya kaçmak istediğin bir şeyin yaşam biçiminden. anlamlandırma, değer verme bulma ve kaybetme. bilindik ego tatminsizliği ve illüzyonları. beklentilerimize ait sorunları çözmeye asla yetmiyor...

Şiirler biriktirerek yaşamış olduğunuza inanırsınız yaşattığınıza kuytularınız da ki sağ omuzu'uzdaki meleğin şahitliğinde korkusuz sözleriniz solunuzdaki mecburiyetlerinizle yüzleşir. her sabah bir başka yüze günaydın demek kadar kaosu taşır caddeler ve sokaklar ki kendi kokunuz sinmiş harfleri koklamak onarmak ve yeni bir cümle kurmak için zorlarken, anlamını kaybeder yazmak. sorunsuz ve sonuçsuz sesler duymak istersiniz ve anlaşılmanın hazzını sonra...

İlk güne gidersiniz, ilk başlangıca yani tırnaklarınıza ve etlerine sonra saçlarınıza ulaşırsınız tel tel ki tümseğinde ayananın, en hasarsız kalan yanınızla yüzleşirsiniz avuç içlerin izden hemen önce...

Fark edilmenin fiziksel cazibesinin derin ayrılık sendromlarına denk geldiği bu günlerde, anlamını yitirir bir bir değerler ki kendimizden uzak kalmayı tercih ederiz kapatıp gözlerimizi ışığına güneşin...

Ve tırnaklarımızı çıkartıp kanatırız. kimin kokladığının, kimin yüzüne dağıldığının bir önemi olmaz artık. tel tel kimin parmaklarına dolanmışsa saçları tüm planlar onu öldürmeye yöneliktir...

Kelebekler gibi...

Karanlığının içinden ışığın, sıcaklığında ateşin ve yansıma mistik becerisiyle büyülü görüntüleri oluşmaya başlayan narin ve hassas keder kader canlıları...

Bir gece, sokağın en ücra köşesinde, kırık bir sokak lambasına dokunarak ölmekten yorulmayan ve yanmaktan korkmayan kelebekler gibi evet...doğup ve ölmek kelebekler gibi kim bilir? lakin asla onlar gibi yaşamayacağım. sevdiklerimin tat ve dokularıyla, arzu ve beğenilerim le yaşayacağım ki son verdiğim ya da sonlanmış olan hayatlarda kaybetmeden hiç birini (haklıydın) ...

Kelebekler göz kapaklarımda derinliğinde ve ne kadar çoklar bir anlatabilsem...

Muhammed ELYILDIRIM

Muhammed Elyıldırım

Yarım Kaldı Sana Olan Aşkım

Aşkı buldum sende dedim
Kokusuna hasret kaldığım sevgili sendin
Hayaller kurduğum masal prensesim
Bak şimdi yarım kaldı sana olan sevgim

Kraliçesi olmuşsun küçük dünyamın
Kölesi olmuşum uğruna sarayımın
Şimdi bir çınar gibi yaktın
Bak şimdi yarım kaldı sana olan aşkım

Yoncalar içinde bulduğum eşsiz yonca sendin
Göklerde aradığım yıldızım sendin
Çok inanmıştım sana mühür gözlü meleğim
Bak şimdi yarım kaldı sana olan sevgim

Muhammed Elyıldırım

Yarınlar

Yarını yar deyip sinesinden yorma
Gönül almasını bil kimseden utanma
Mutluluk iksirini içip sineme takma
Çıkar koy gönlünü yeşersin kurutma

Yaranın garantisi yok deyip kaçma
Hesabını yaparsan kalbini yırtıp bırakma
Tutmaz ise maya var sanıp kanma
Ehlibeyt ol taşın ağır kalsın unutma

Yarınlar gül bahçesi olsun dediler
Bu devran boş yozlaşma meyiller
Muhammed söyler bunun gibi çok beyitler
Gidişat iyi değil gelecek karanlık bilsinler.

Muhammed Elyıldırım

Yetim

Boynunu bükmüş yetim bekler
Dalı kırılmış rüzgâr serper
Eli yetmez ulaşsa Allaha ne der
Bir kurtuluş bir umut diler

Bakarsın elleri koynunda bekler
Boynunu büker derin, derin düşler
Bir of çeker yürekler devrilir
Can sıcak yuva yok gözyaşı döker

Bilemezsin ne derdi var söylemez
Sır küpü gibi acısını bildirmez
Canı acısa da sinesinde kimse görmez
Muhammed der yetim değil kader yazgısı

Muhammed Elyıldırım

Yüretimde Bir Haykırış

Yüretimde yanan gibi bir haykırış
Sevdiğin nerede diye kalbimi sarıyor
Kalbimde şiddetli bir atış
Git söyle sevdiğine onu sevdiğini
Onu etkilemeye yeter gözlerindeki o bakış.

Muhammed Elyıldırım

Yürek Madeni

Gönül kalbimin aynasıdır
Sevmek yaşımın yarısıdır
İnsan aşkını sonuna kadar taşır
Bu kalp de demir değil yürek madeni vardır.

Şiir insanı ağlatır
Ne gönüller,ne yürekler,dağlatır
Sevip de kaybedenlere acılarını hatırlatır
Kırılmış kalplerde demir değil yürek madeni vardır.

Muhammed Elyıldırım

Zehram

Zemzem suyu kadar saf ve berrak sevgilim
Evliyaların dilinde didari olmuş yüz güzelliğın
Hanedanlar kıskanmış sormuşlar vezire bu aşkı yaşayanlar kim, git ve bitir demişler
Rapor verecekmiş vezir gördüğü aşk dan büyülenmiş
Anlamış ki hanedanlar aşkı bitirmeye giden vezir olmuş rezil
Muhammed ile Zehra dururken Leyla ile
kim... :)

Mecnun

Muhammed Elyıldırım